

[11th August 1956]

III.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS.

MR. SPEAKER : The Chairman of the Public Accounts Committee will present the report of that Committee.

* **DR. K. B. MENON :** Sir, I have the honour to present to the House the Report^a of the Committee on Public Accounts on the Accounts of the State of Madras for the year 1952-53.

In this connection I would like to inform the Members that the Committee is engaged on examining the Accounts for 1953-54 and that the report will be made available to the Members before the Assembly disperses.

IV.—EXTENSION OF TIME FOR NOTICE OF AMENDMENTS TO GENERAL SALES TAX (THIRD AMENDMENT) BILL, 1955.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Mr. Speaker, Sir, a notice has been sent to us to the effect that the amendments to the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, should be sent so as to reach the Secretary to the State Legislature before 3 p.m. to-day. The Bill was placed on the table only to-day and we have had no time to study the Bill and propose amendments. To-morrow is a holiday and the Bill is going to come up for discussion only day after to-morrow. So I request that the time for sending in amendments may be extended till 9 a.m. on Monday the 13th August. If this is not convenient, I suggest that extension of time may be given till at least 4 p.m. to-morrow.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Just now I received that notice. Particularly to give notice of amendments, Members should read the Bill and devote some thought to it. Now we are sitting in this House, and we are asked to give amendments before 3 p.m. How is it possible, especially when the Bill is placed on the table only to-day? So, I also suggest that some more time may be allowed to the Members for giving notice of amendments.

MR. SPEAKER : I understand that the Bill was published in the Gazette, dated 18th July and the hon. Members are expected to read it. I should like to know what the Leader of the House has to say.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have no objection to extending the time till 9 a.m. on Monday.

MR. SPEAKER : With the consent of the House, the time for giving notice of amendments is extended till 9 a.m. on Monday, the 13th August.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

* **SRI K. P. GOPALAN :** Hon. Speaker, in the Governor's Address, no mention is made about the flood havoc in South

11th August 1956] [Sri K. P. Gopalan]

Kanara and Malabar. In the Nileshtar Firka of South Kanara district alone, thousands of houses have been destroyed and property worth about rupees ten lakhs has been lost by the people. I have made a tour in this area and I am convinced that the Government really did not understand the seriousness of the situation there and did not give adequate relief or compensation to the victims of the flood. Even the Collector of the district visited the place after two weeks. Even now it is reported that they were not getting sufficient quantities of rice for opening gruel centres. There are many thousands of homeless poor people and the Government did not care to give them sufficient relief. In Malabar also, about 500 houses have been destroyed. The Collector of Malabar has of course taken some relief measures, but they are not adequate.

10-10
a.m.

I expected the Governor to indicate in his Address the labour welfare measures that the Government were contemplating to introduce. We expected legislation for the benefit of the beedi workers, hotel workers for the benefit of the thousands of women workers and also for the recognition of trade unions. I am sorry no mention has been made about these matters in the Governor's Address. The Government speak so much that they are the champions of the working classes in this State and all that. But in actual practice they have failed to bring forward suitable legislative measures to benefit the working classes.

In Malabar, so many managements are ready to arrange for the opening of fair price shops in their factories and they have intimated this fact to the Collector also. As a matter of fact, some of them are even ready to run these fair price shops. In spite of this, the Collector of Malabar has not cared to move in the matter and arrange for the opening of fair price shops for the benefit of the workers in Malabar. Moreover, in the estates of Malabar and also other parts of Tamilnad, the workers are suffering a great deal. In the absence of fair price shops, how can the poor workers get rice and other foodstuffs at a reasonable price? It is the duty of the Government to see that the estate workers get rice at a reasonable price by opening adequate number of fair price shops.

It is stated that the Government have been able to solve the food problem and it is a great achievement of the Government. I feel that it is the policy of the Government to help the big merchants who stock large quantities of rice and do considerable harm to the interests of thousands of poor people. The Government are giving a free hand to these big merchants to hoard as much rice as they can. I do not suggest that there should be control. The Government must come forward to build sufficient stocks and distribute the foodstuffs through organized agencies at reasonable price. In Madai, the Co-operative Society wanted to help the people in the matter of distribution of rice at a reasonable price. The Society even approached the Collector in the matter. But, the distribution work has been entrusted to a private merchant. Though it was stated that fair price shops will be opened in many

[Sri K. P. Gopalan]

[11th August 1956]

places, it has not been done. The Government are not coming forward to open them in adequate numbers. Why should there be this delay? I am sure there is still that bureaucratic spirit working in the administration. I want the Government to consider this question seriously. It is stated that only the professional classes are suffering on account of the heavy rise in the prices of essential commodities. Take the case of tamarind. Why is it being sold at such a high price? I am sure there are sufficient quantities of tamarind available in the State. The capitalists and monopolists have purchased all the available essential commodities and stocked them with a view to selling them at a later date for huge profits. The Government should really feel concerned over the present state of affairs and take effective steps for the benefit of the poor people of this State.

Now, I come to the question of Non-Gazetted Officers. Our Finance Minister in his usual way says there is no finance available and so the Government cannot raise the salary or even the dearness allowance of the Non-Gazetted Officers. The Government can levy agricultural income-tax in all spheres. They must also come forward to have control over the internal and external markets. We have repeatedly spoken on these subjects. We have also suggested other ways. If only the Government could come forward to tax the rich who can afford to pay more tax, I am sure the Government can get quite a lot of money. Because of certain policies pursued by the Government here and at the Centre, these poor people are made to suffer. Thousands of them do not receive a living wage. They are not able to purchase rice at the high price in which it is being sold now. It is something like Kaurava-Pandava struggle. Like the Pandavas, the poor Non-Gazetted Officers first wanted that their salaries should be raised. Then, they said that at least their dearness allowance should be raised to the level drawn by Central Government servants. The Pandavas too first wanted a portion of the kingdom to which they were entitled, then they wanted at least five villages and in the last resort they wanted the Kauravas to give them at least five houses. Even that modest request was denied. Today, the poor Non-Gazetted Officers, like the old Pandavas, want at least a lump-sum as loan so that they could clear off their debts to some extent. They want a month's salary at least as loan to meet their debts. Sir, till 1946, the Non-Gazetted Officers of this State were paid the same dearness allowance as was paid to the Central Government servants. Only after 1946, the Government began to pay their servants a lesser sum as dearness allowance. I wish to warn the Government that they cannot expect good and efficient service from a discontented staff. The Finance Minister and the Government cannot put any blame on the Non-Gazetted Officers. They have been struggling very hard in the past and are struggling even now. I will blame only the Government. They preach and speak so much on equitable distribution, socialistic pattern of society, raising the standard of living of the people and all that. But, when it comes to the question of granting reasonable dearness allowance to their own staff, they fail to act up to their

11th August 1956] [Sri K. P. Gopalan]

preachings. It is not a question of this Government alone. It is a question affecting the entire people of this State. The whole people of this State, the Members of the Legislature not only on this side, but also those belonging to the Congress benches, I am sure, will stand by the poor Non-Gazetted Officers in their struggle for getting enhanced emoluments from the Government. I hope the Government will come forward even at this stage to do justice to their own staff.

* SRI M. P. PERIASAMY : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவைகளை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்துள்ள வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் முதல்வருடைய ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எவ்வளவோ கிராமங்களுக்கு நன்றைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுஜனங்கள் அவற்றை அறிந்திருக்கிறார்கள். 1937-ம் வருஷத்தில் கிராமங்களுக்குப் போக்குமடிகளாக நிலைமை இருந்தது. இப்போது எல்லா கிராமங்களுக்கும் போக்குமடிய வசதி செய்யப்பட்டு பொதுஜனங்கள் ரொம்ப செளகரியமாக இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் வண்டிகள் மூலமாகப் போவதற்கு அநேக ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ரோடுகளினால் கிராமங்கள் எவ்வளவு பயனடைகின்றன என்பது பொதுஜனங்கள் நன்றாக அறிந்த விஷயம். மேலும் கிராமங்களில் ஏராளமான பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாமக்கல் தாலுகாவில் கூட நிறைய ஹைஸ்கூல்கள் திறக்கப்பட்டு எவ்வளவு பொதுஜனங்களுக்கும், ஏழ்மையான மானவர்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், படிக்கமுடியாத ஏழைகளுக்கும் ஹைஸ்கூல் படிப்பிற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிறைய ஹைஸ்கூல்களும், கிராமங்களில் ஓராசிரியர் பள்ளிகளும் நிறையத் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு கல்லூரியை நிறுவுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் எவ்வளவோ நன்றாக இருக்கும் அதற்காகப் பல முறைகள் முயற்சிசெய்தும் இன்னும் அங்கே கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. சேலம் ஜில்லாவில் சீக்கிரம் இன்னொரு கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் தண்ணீர் தொட்டிகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன இதற்கு ஆகும் செலவில் 1 பங்கை பொது ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தண்ணீர் தொட்டிகள் ஜனங்களுக்கு மிகவும் பிரயோஜனமுள்ளவையாக இருக்கின்றன. கிணறுகள் லிருந்து தண்ணீர் இறைத்து விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. நாமக்கல் தாலுகாவில் குடிபதற்கு தண்ணீர் இல்லை. காவேரி ஆற்றிலிருந்து லாரிகள் மூலமாக தண்ணீர் கொண்டுவந்து பொது ஜனங்களுக்கு விநியோகம் செய்திருக்கிறார்கள். காவேரியிலிருந்து நாமக்கல்லுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்காக (tanks) கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் இதுவரை யிலும் நாமக்கல்லுக்கு காவேரி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாகிலும் சேர்க்கு எப்படியாவது அங்கே தண்ணீர் கொண்டுவர முயற்சி எடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் தான் காவேரித் தண்ணீர் நாமக்கல்லுக்கு வந்து அங்குள்ள மக்கள் பயனடைவார்கள். தண்ணீர் தொட்டிகள் (tanks) அங்கே சரிவர நடந்துவருகின்றன. ஆனால் அங்குள்ள நாமக்கல் யூனியன் சர்க்கார் சமீபத்தில் பணம் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் சம்பந்தமாக அங்கே ஸாவே நடந்திருந்தாலும் கூட அங்கே இன்னும் தண்ணீர் வராதது வருந்தத்தக்க விஷயம். நாமக்கல் யூனியன் மூலமாக சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது நாமக்கல்லுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களுக்காக ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கவைக்கப் பட்டிருந்தது. அந்தப் பணத்தில் ரூ. 34,000-ஐ மட்டுமே கொடுத்தார்கள்.

[Sri M. P. Periasamy]

[11th August 1956]

மீதிப் பணத்தைக் கொடுக்காமல் நிறுத்திவிட்டார்கள். அதற்கு என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. ரூ. 1,20,000-க்கு மேல் எஸ்டிமேட் போடப்பட்டு எல்லா வேலைகளும் நடந்துகொண்டிருந்தன. உடனடியாகப் பணத்தைக் கொடுக்காவிட்டால் செய்யப்பட்ட வேலைகள் எல்லாம் அப்படியே நின்றுவிடும். குடி தண்ணீர் வசதி அவசியம் வேண்டும். சேலம் ஜில்லாவில் இப்போது மழை இல்லாத காரணத்தால் குடிதண்ணீர் இல்லை. எல்லா இடங்களிலும் கிணறுகள் வெட்டப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதாகக் கலெக்டர் சொல்கிறார். உத்தரவு போடப்பட்டிருந்தாலும் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்தால் தான் கிணறுகள் வெட்டி குடி தண்ணீர் வசதியை ஏற்படுத்த முடியும். இந்த விஷயத்தை கவனிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு நிலங்கள் கொடுப்பது ரொம்பவும் தாமதமாக நடக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்காக நிலங்களை ஐரி செய்து முதலில் இந்த வீட்டு பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் ரோட்டு விஷயமாக கொள்ளிமலைக்கு பலதடவை போயிருக்கிறேன். கொள்ளிமலையில் இருந்த ஜனங்கள் ரொம்பகாலமாக துன்பப்பட்டு வந்தார்கள். இப்போது நமது அரசாங்கம் கொள்ளிமலைக்கு ரோடு போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்போது சுமார் இரண்டு, மூன்று மைல்கள் வரை வேலை நடந்திருக்கிறது. இந்த நன்மைகள் எவ்வதற்காக பொது ஜனங்கள் அரசாங்கத்திடம் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் பொது ஜனங்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்திருக்கின்றன என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராமங்கள் எவ்வளவோ முன்னேற்றமடைந்திருக்கின்றன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், ஜனங்களுக்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லாமலிருக்கும்படி வேண்டிய சௌகரியங்கள் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டுவதோடு, இந்தத் திட்டங்கள் காரணமாக கிராம ஜனங்கள் எல்லோரும் மிகவும் உற்சாகமாக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10-26
a.m.

* SRI N. RATHINA GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாட்சிமை பொருந்திய கவர்னர் அவர்களின் உரையின் பேரில் இன்று பரிசீலனை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆண்டுகள் தோறும் எவ்வாறு அவருடைய சொற்பொழிவுகள் இருந்தனவோ, அதே முறையில்தான் இவ்வாண்டும் அவர் நிகழ்த்திய உரை இருக்கிறதே தவிர, புதியதாக அதில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை என்பதை கவனக்கு மிடத்து மிகவும் வருந்த பேசுகிறேன்.

நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் ஆங்காங்குள்ள குறைகளை, அந்தந்த தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்கூறினால் ஒழிய, சர்க்காரே அதிகாரிகள் மூலம் அன்றாடம் தெரிந்து நீக்குவது என்றால், ஆண்டுகள் பலவாகும் என்பதுடன், ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் இரண்டல்ல, இன்னும் பல தேவைப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். சென்ற நால்குறை ஆண்டு காலமாக, நாங்கள் வேண்டுமென்றே வந்த தொகுதிகளின் குறைகளை வரிசையாக பல முறை எடுத்துக் கூறியிருந்தம்கூட, அவைகளில் மிகச் சிலதான் சர்க்காரால் சுவனிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே யொழிய, பெரும் பகுதி கவனிக்கப்படவில்லை என்பது எனது அபிப்பிராயமாகும். சட்டப் பேரவை கூடல்கள் கூடுவதற்குமுன், ஒவ்வொரு தடவையும் அந்தந்த தொகுதியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள், தங்கள் தொகுதிகளின் தேவைகளைக் குறித்து அல்லது ஜில்லா வாரியாகவோ சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களுக்கு எழுதி அனுப்பினால்தான், அவர்கள் அக்குறைகளை கவனக்கு எடுத்துவந்து, அவரும் அந்தக் குறைகளை புரிந்து கொண்டு தன்னுடைய சொற்பொழிவை சபையில் சமர்ப்பிக்க முடியும்.

11th August 1956] [Sri N. Rathina Gounder]

அடுத்ததாக நமது நாட்டில் மக்களுக்கு முக்கியமான தேவைகள் மூன்று. அதாவது, உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம். இவற்றில் உணவு உற்பத்தியை பெருக்க சர்க்கார் நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றிவருகிறார்கள். இதை நான் பாராட்டுகிறேன். சர்க்காரை பாராட்டும் அதே சந்தர்ப்பத்தில், எங்கெங்கே மேலும் நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் ஏற்படுத்த வாய்ப்புகளிருக்கின்றன என்பதை சம்பந்தப்பட்ட தொகுதி அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியும்சூட, அவை கவனிக்கப் படாமல் புறக்கணிக்கப்படுவது குறித்து மிகவும் வருந்த நேரிடுகிறது. பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு அடுத்தபடியாக, சிறிய திட்டங்கள் பல நிறைவேற்றப்படவேண்டியிருக்கின்றன. எங்கள் தொகுதியில் உள்ள கொடகறறு, நல்காஞ்சி, நொய்யல், அண்ணத்திட்டங்கள் கீழ்பவானி விலத்தரிப்பு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று பலமுறை எடுத்துக் கூறியிருந்தும் அவற்றிற்கு சர்க்கார் செலிசாயக்கவில்லை. இந்த சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்ற சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது நாட்டில் எல்லா இடங்களிலும் நதிகளில்லை. இன்றைய நிலையில், இனி மழை பெய்யுமோ, பெய்யாதோ, அல்லது நமது நடே பாலவனமாகிவிடுமோ என்ற பங்கு சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. எனவே, ஒவ்வொரு ரெவின்யூ கிராமத்திற்கும் ஒரு குளம் அல்லது ஏரி மிகவும் அவசியமாக தேவை. இதை கிராம அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலமாகவோ அல்லது ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலமாகவோ செய்து தரவேண்டுமென்று மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்ததாக, இப்போது எல்லா ஜில்லாக்களிலும் தேசிய அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகள், Community Development Schemes, Community Projects போன்ற வேலைகள் நடந்துவருகின்றன. இந்த வேலைகள் சம்பந்தமாக சமீபத்தில் சர்க்கார் ஒரு புது உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழோ, Community Development Schemes-ன் கீழோ போடப்படும் பாதைகள் mud road-ஆக இருக்கக் கூடாது என்று, கூடிக்கு உப்பில்லை என்ற நிலையில் இருக்கும்பொழுது பாலுக்கு சர்க்கரை தேவை என்று சொல்வதை ஒத்து இருக்கிறது இந்த உத்திரவு. உள்ளபடியே, இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் கிராமங்களில் mud road-கள் போட அனுமதித்தால் ஒழிய, metal road போடுவது என்பது சாத்தியமில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ளது போன்ற களியன் ரோடுபோல் அல்லாமல், சேலம், திருச்சி, கோவை ஜில்லாக்களில் இருக்கின்ற சக்கராங்கல் ரோடு மாதிரி எங்கள் பக்கம் போடப்படும் mud road வலுவாக பல ஆண்டுகள் நிற்கக்கூடியன. ஆகையால், இதை உடனடியாக பரிசீலனை செய்து, mud road-போட அனுமதித்தால் ஒழிய, இந்த திட்டங்களின் கீழ் கிராமங்களில் ரோடு வேலைகள் நடைபெறுவது சாத்தியமில்லை என்பதை திட்ட வட்டமாக தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI : சபாநாயகர் அவர் 10-31 களே, சவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சர்க்காரின் கடந்த கால சாதனைகளையும், இனி செய்யப்போகிற காரியங்களையும் பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதை வரவேற்ற பாராட்டுகிறேன். எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் இப்போது முக்கியமாக, நெல், அரிசியின் விலை ஏறியிருப்பதால் ஏழை மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சையிலிருந்து, வெள் ஜில்லாக்களுக்கு அரிசி அதிகமாக ஏற்றுமதியாவதால், அங்கு நெல் அதிகமாக உற்பத்தியான போதிலும், விலை இப்போது ஏறியிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி, நெல், அரிசி விலையை குறைக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அதோடு, குறுவை சாகுபடி ஆகிற இந்தக் காலத்தில், மேட்டூர் திட்டத்தின்கீழ் காவேரி டெல்டா பிரதேசத்திற்கு எவ்வளவு க்யூஸெகஸ்

[Sri M. D. Thiagaraja Pillai] [11th August 1956]

(cusecs) தண்ணீர் விடவேண்டும் என்று உத்திரவாதம் செய்யப்பட்டதோ, அந்த அளவிற்கு தண்ணீர் விடப்படாததால், தண்ணீர் மிகக் குறைந்து வருவதுடன், காவேரி டெல்டா area-வின் கடைசி பாகத்திற்கு தண்ணீர் செல்லவில்லை. உணவு உற்பத்தி அதிகமாகவேண்டிய இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தண்ணீர் காவேரி டெல்டாவில் கால் தாமதமாக விடப்பட்டதோடு மட்டுமில்லாமல், காவேரி டெல்டா பிரதேசத்தின் கடைசியரை தண்ணீர் வராததால், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் குறுவை சாகுபடியாகாமல், சாகுபடி மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. எனவே, மேட்டூர் திட்டத்தின்கீழ் உத்திரவாதம் செய்யப்பட்ட தண்ணீர், குறைக்கப்படாமல் விடப்படவேண்டுமென்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது புதிதாக ஐந்து Industrial schools ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதை வரவேல்கிறேன். Industrial school-கள் நிறுவவதைவிட Polytechnical School-கள் ஏற்படுத்தினால், அதுவும் முக்கியமாக தஞ்சை ஜில்லாவில் நன்னிலம் தாலுகாவில் நிறுவினால், நல்லதாக இருக்கும். நாகப்பட்டினத்தில் Industrial School ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதை வரவேற்கும்பாது, Polytechnical school-கள் அமைக்க தேவாலயங்களிடம் உள்ள நிலத்தில் அவைகளின் திருப்பணி, நிர்வாகச் செலவுபோக பாக்கியிருக்கும் ரிசர்வ் நிலைய உபயோகப் படுத்தலாம் என்பதை குறி பிடி விரும்புகிறேன். நான் ஸ்ரீவாஞ்சியம், திருப்புகலூர் போன்ற கோவில்களுக்கு, நிர்வாக டிரஸ்டியாக இருக்கிறேன். இந்த கோவில்களில் நிறைய ராஸாவ் நிதியிருக்கிறது. தவிரவும், தேவஸ்தான நிர்வாகத்தின்கீழ் பெரிய மண்டபங்கள், கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. இந்த Reserve நிலையம், கட்டிடங்களையும் உபயோகப் படுத்தி Polytechnical School-கள் ஏற்படுத்தினால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். திருப்பதியில் அந்த மாதிரி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். ஐந்தாண்டு திட்டங்களின் கீழ் புதிதாக பல திட்டங்கள் நிறைவேற்ற இன்ஜினியர்கள் அதிகம் வேண்டியிருக்கிறது. எஞ்ஜினியரிங், மேடிகல் காலேஜுகள் admission கிடைப்பது இப்போது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, Polytechnical school-கள் ஏற்படுத்தினால் மிகவும் பிரயோஜனமாக இருக்கும். எங்கள் ஜில்லாவில் மாதத்திரம் ஆறு லட்ச ரூபாய் தேவாலய நிதியிலிருந்து கொடுக்க முடியும். இதை கவனித்து, உடனடியாக Polytechnical school-கள் ஏற்படுத்துமாறு சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10-35 a.m. * SRI P. SELVARAJ : Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Motion of Thanks to the Governor. While doing so, I propose to deal with some of the salient features that are found in his Address. The first and foremost thing that comes to my mind is about the agriculturists. Sir, our State is predominantly inhabited by agriculturists and our Government are also doing their best to improve the lot of the agriculturists. Yet there remains a lot of relief to be given to them. For the purpose of augmenting the agricultural products, the Government have come forward with a very good scheme. They have opened many a farm to supply good seeds and good manure that the ryots need but in spite of all these, seeds and manure are not made available to them at the proper time. Therefore, the Government must start a depot in each firka for the supply of good manure and seeds in time. Sir, we know the poor condition of the agriculturists. They are born in debts, live in debts, die in debts and also bequeath debts. The Government are aware of their condition and they are giving credit facilities to them. But those credit facilities cover only 25 per cent of the population. So, to cover the rest of the population, more enterprises should be started. Co-operative Credit Societies are also being encouraged to give credit facilities to the agriculturists. In

11th August 1956]

[Sri P. Selvaraj]

this connexion, I must bring to the notice of the Government that they are giving loans only to agriculturists who have got pattas. But we are aware that many of the tillers of the soil are not owners of the soil. Of course, now steps are being taken to make the tillers of the soil the owners of the soil; but meanwhile they remain as tillers only and credit facilities are not available to them. Therefore, I suggest that the Government should grant loans by taking into account the crops on the land cultivated by them. In this way they can give help to the tillers of the soil and by doing so they can also increase the food production.

Then, I consider the Community Projects and the National Extension Service Schemes as the most important thing. They are all nation-building activities and they have done a lot of good to the villagers. Now we find that many improvements have been effected in the villages. It is stated that the money spent on those schemes is a waste. But I am not one of those who consider it a waste. It is not thrown into the Bay of Bengal or the Arabian Sea. They have lived up to the expectations of the people and their producing capacity has been increased. They are now able to satisfy the people's needs. These are really beneficial schemes introduced by the Government. By the introduction of such schemes, the people also have come to feel that they have a part to play in the nation-building activities of the State. In this connexion, I wish to draw the attention of the Government to the fact about the need to extend the National Extension Scheme to my constituency. My constituency is a very backward one and undeveloped too. I have repeatedly pleaded, in the past, in this House that National Extension Schemes must be introduced in my area. I hope the Government will now take steps to extend the scheme to my area.

We all know that development of agriculture and industrialization of the State are very important and that one depends upon the other. In order to solve the problem of unemployment, the State Government have come forward to start a number of industries during the Second Five-Year Plan period. By starting industries we not only manufacture goods required by the people but also solve the problem of unemployment. Particular emphasis has been laid in the Second Five-Year Plan for the starting of several industries in the State in general and in Tirunelveli district in particular. I am glad to know that the Government are starting a Technical Institute in my district and that they are also proposing to locate one of the industrial estates there. At present villagers have got work only for six months and for the other six months, i.e., during the non-cultivating seasons they have no work. So, the Government must come forward to start a number of cottage industries also.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is over. Sri H. B. Ari Gowder will now speak.

* SRI H. B. ARI GOWDER: Mr. Deputy Speaker Sir, the Governor's Address presents a very big target for attack, so much so no Member of the Opposition misses to say that the interest

[Sri H. B. Ari Gowder] [11th August 1956]

of the Government is lacking in this matter or in that. I am not surprised if the Ministers do not listen to the speeches of the Members carefully. I wish to refer to one or two matters in the course of my speech and they relate to the Five-Year Plan and the finances of the State.

I consider that the schemes contemplated under the Five-Year Plan only serve as raw materials for the propaganda machinery of the Government. Otherwise, I do not see much in them. A condition is usually laid down that the people should contribute from 25 up to 50 per cent for giving effect to any scheme taken up in any area under the Plan. As long as that condition is insisted on, I am afraid, much of the money allotted for executing the Plan will remain unspent. I suggested at one of the meetings of the Planning Board in my district that that condition should be relaxed. I told the Committee that the Government might spend as much as they could afford and if that was not sufficient for the purpose, they could spend the balance in the next year and the year after. That was not accepted as it was against the directives given by the Central Government at Delhi. I seriously suggest that if the Government are interested in doing something for the people they must relax that condition. The people have not got much money with them and they cannot contribute anything from 25 per cent to 50 per cent.

A couple of years ago, there was said to be a deficit of 10 to 12 lakhs in the Budget and the wizard of the finances of the State thought it fit to cover the deficit by levying the agricultural income-tax on plantations in the Nilgiris district. The Government have got more than one and a half crores of rupees. A Government for the people—I do not know whether it is a Government of the people—would not take that much of money from the people, and they are also not justified morally in doing so. What they should do immediately is to amend the Madras Plantations Agricultural Income-tax Act or repeal the Act altogether so that the injustice caused to the people is not continued. On the statute book of this State there is this legislative discrimination which will never reflect any credit upon the State. I do not wish to speak much on that subject but I would at least request the Government to raise the limit of exemption from tax to 50 acres in the case of tea and to something more in the case of coffee. I wish they do that or else—I am not holding out any threat—the people of the Nilgiris district will remain discontented and they will feel that they have been discriminated against, and they will rather pray and pray until they got out of the State in which they cannot get justice. A year or two ago the industry was not as bad as it is to-day. It is working at a loss and as the law of diminishing returns will operate the Government cannot hope to get the income they expect from the people of that district in the near future.

As regards the propaganda machinery which I would like to refer to again, I do not think the Government can—here again I do not want to use plain language as ‘bluff’—feed the people with

11th August 1956] [Sri H. B. Ari Gowder]

all sorts of things like that. We understand and the people also understand that the Government have got a lot of money to spend and they spend it on a lot of things. Anybody can spend the money equally well. There will be a challenge thrown sooner or later from the people stating that they can have an alternative Government which will do equally well if not better.

I am not going to take more time. The Government themselves want opposition. The leaders of the Government from Delhi down to Madras want a healthy opposition. When a healthy opposition is offered the party in power reject it. Still they say that a healthy opposition is an integral part of democracy. After all what is an opposition? A healthy opposition is required not for opposition's sake but just to tell the people the other man's point of view. We have got always a few people outside the party in power who have got their own ideas to offer and they can only do so as long as they are free and they are never free as long as they remain in the Congress. So, it is up to the party in power to encourage opposition. I make this suggestion seriously to the Government. Thank you, Sir.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Mr. Deputy Speaker Sir, there is a tinge of sadness when this session began because ere long the Members from Malabar and South Kanara will be parting. But I am perfectly confident that although the districts of Malabar and South Kanara may be separated from the Madras State, the people of Malabar will have the utmost goodwill towards their Tamil Nad brethren; and I also feel quite confident that there will be reciprocally feelings of good sentiments, friendship and brotherhood among the people of Tamil Nad towards the people of Malabar. The mind of the people in the two places, or for that matter in the two States, is in the right direction and they will certainly cling together as fraternal people of this great country of India, but then I should like certainly to refer, in passing, to what has been alleged to have taken place in the recent past. There have been wild or perhaps legitimate allegations that various things have been removed. I do not want to refer to all these things. Timber has been removed, bullocks have been removed and machinery has been removed. According to one version, all kinds of things have been removed. It is not possible for Members from Malabar to get into the mind of the Government or into the facts or data. Some see before their very eyes certain things being taken away. It may well be that the Government are not doing anything *malafide*. It may well be that the Government are removing things from one place to another in the normal course, but one thing is quite clear that in the light of the impending partition, it is but appropriate that people's suspicions are allayed and more than all that, so far as the Government are concerned, Caesar's wife must be above suspicion. That much I would like to say. I am quite certain that the Government will have their own case with regard to all this, and I should certainly be happy to hear what the Government have got to say on these matters. The people of Malabar are now filled with distrust and unless that is removed,

10-50
a.m.

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [11th August 1956]

there will be unnecessary misgivings. I hope the Hon. the Leader of the House will take the opportunity to clear away the suspicion so that the people of Tamil Nad and the people of Malabar may judge the situation properly. I am perfectly certain that if anything has been removed, it is certainly not at the instance of the people of Tamil Nad. The people of Tamil Nad do not want small things or big things to be removed from Malabar or South Kanara district. The action of some misguided men in doing some wrong thing should not be foisted on the people of Tamil Nad. The people of Tamil Nad and Malabar will get on well together as I said in the beginning.

Now, I would like to refer to one or two matters. I should like to suggest to the Hon. the Minister for Law and Finance, who also happens to be the Leader of this House, that there is a kind of parallel functioning of the minds of the Courts in the country and also the Legislature. We find that there is absolutely no connection between the Legislature on the one hand which passes all the laws and the Courts which are supposed to administer and interpret them. There must be some kind of a liaison body which will bring to the notice of the Legislature and the Government any decisions of the High Court or the lower Subordinate Courts where the intention of the Legislature has been miscarried. We pass umpteen legislations here or even in Parliament, but when they go to the Courts, we find that the very purpose of the legislation is defeated. In such cases, immediate rectification by the Legislature will be necessary so that the intention of the Legislature may be carried out.

As an instance in point, I may mention that the Malabar Tenancy Act, which was passed more than a year ago, contained certain seemingly salutary provisions, but when it went to Courts for decision, it was found that most of the beneficial points had vanished, because the Courts interpreted the language in such a way that they took away all the benefits which the Legislature wanted to confer. I would therefore request the Hon. the Minister for Law to consider the suggestion of creating a liaison body which will report to the Legislature and particularly to the Government, as and when decisions are rendered interpreting the legislation passed in this House in such a way that it is discordant with the note struck in the House. The purpose of our legislations should never be miscarried. Some kind of machinery like that should be brought into being so that we may not find ourselves stultified.

We pass various laws here, but ultimately when they go to Court, they are misfired. For that, some kind of effective remedy should be found.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am really unable to follow the suggestion of the hon. Member. He was referring to legislations passed here and the Courts giving decisions which made the provisions ineffective and in that connection he pleaded for the

11th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

setting up of a liaison body. Does he suggest that there should be liaison between the Courts and the Members of this Assembly. Otherwise, I do not see how it can function.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The concrete suggestion I have is this. Whenever decisions are rendered by Courts, particularly the High Court, such decisions really nullify or render nugatory or futile the effect of the legislation itself. In such cases, this body which I am suggesting could be watchful and could report to the Legislature or draw the attention of the Government and the Members of the Legislature to the fact that a decision has been taken by the High Court which does not appear to fulfil the object of the legislation. I do not exactly mean a kind of liaison established between the Courts and the Legislature as such, but a body which would immediately convey and alert the Legislators of what is taking place in Courts in respect of the various legislations passed here. Hon. Members know that the Legislature wanted to confer the benefit of wiping off all arrears of rent if six months' deposit was made. But the High Court recently interpreted it in such a way that no man in Malabar could actually get the benefit of it. Is it not really frustration of the legislative purpose? The High Court is quite right because it gives grammatical and literal interpretation, but the Legislature is also right in expecting that its intention should be carried out. There must be some machinery which must draw the attention of the Legislature to that circumstance so that we may remedy the defects quickly.

Lastly, I would like to refer to the white collar drudges, namely the N.G.Os. and how we should not forget them. They have been very much in the air now. It is common knowledge that suffering is the badge of that tribe and we should not allow that to continue because they are the backbone of the administrative machinery. All of us know that they are the most underpaid and the most over-worked of the species that the State entertains. It is but fair, therefore, that they should have some kind of enthusiasm, some kind of cheer and I should therefore expect the Government to hold out some sop by giving them some increase and thereby keeping them contented. I am not holding out threats nor am I saying that if no increase is given to them, they will go on strike or create things of that sort. They themselves have not said like that, but it is high time that we remembered them. Everybody acknowledges that the N.G.Os. are grossly underpaid and everybody agrees that they are drudges and that their life is one of wretchedness and all that. But then, what is really required is not mere compassion or lip sympathy nor even scaring us away by figures like Rs. 24 lakhs. These are days of expenditure in astronomical proportions and we find that crores and crores of rupees are being spent on various schemes and I suppose that a scheme of asking for half-grant from the Government of India—for which the delegation of the N.G.Os. probably went to Delhi would not be considered improper. The salaries of teachers are to be increased and half-grant has been promised by the Government of India. Similarly, in the case of the

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [11th August 1956]

N.G.Os. also, the Government of India might give half-grant provided we press hard and make out a strong case. It is a case of conscience, it is a case where the State cannot come to their rescue and it is a case where the underdogs are being low-paid and are suffering so much. I therefore ask for some compassionate treatment and if the finances of the State cannot bear the burden, there is no point in scaring us away with figures. We should ask for Central aid. Central aid will surely come provided we press for it. Knock and the door shall open.

10 58

a.m.

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN: உதவி

சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னருடைய உரையில் நமக்கு மகிழ்ச்சி தரும் விஷயங்கள் சில இருக்கின்றன. தமிழ் மொழி இனி வருங்காலத்தில் ஆட்சி மொழியாக வரும் என்று நாம் எதிர்பார்த்து இருந்தோம். அதை நம் மனப்படியே அறிவித்ததுபற்றி நமக்கு மிகச் சந்தோஷம்.

அடுத்தபடியாக, வேறு கணாகத் தொழில்கள் குறைந்து நம் நாட்டில் நெய்வேலி எங்கே சரியாக வராமல் இருந்தவிடுமோ என்ற பயம் நம்மில் எல்லோருக்கும் இருந்தது. ஆனால் அந்நாள் பயம் இனி வேண்டாம். நெய்வேலித் திட்டம் மிக வெற்றிகரமாக நிறைவேறும் என்று நாம் எதிர்பார்த்து போல் வாக்குறுதி கொடுத்ததிலே நமக்கு எவ்வளவு சந்தோஷம்? இந்தச் செய்தியை நானும் உங்களுடன் பங்குகொண்டு அதற்காக நான் இந்திய சர்க்காருக்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலத்தில் அலுமினியத் தொழிற்சாலை வருகிறது. இதிலே பெருமைப்படுகிறோம்; நமக்குச் சந்தோஷம் உண்டு. நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். புதிதாக என்றும் இல்லை. தமிழ் நாட்டில் நமக்கு அதிகமான பாசன வசதிகள் இல்லை. இயற்கையாகவே அப்படி இருக்கிறது. ஆகையினால் மற்றப் பெரிய தொழில்கள் எல்லாம் ரொம்பவும் தீவிர ஆலோசனை செய்யப் படுவதால் அதற்குத் திட்டங்கள் நடத்தும் முயற்சியைப் பிறகுதான் முடிக்கவேண்டும். அந்த முறையிலே நாம் பொருளாதார விதேயக் குறையில் 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம்பியிருக்கக்கூடிய சிறு கைத் தொழில்களும், குடிசைத் தொழில்களும் தான். ஆகவே பெரிய கனரகக் கைத் தொழில்களுக்கும், மற்ற தொழில்களுக்கும் இந்திய சர்க்கார் எவ்வளவு தீவிர கவனம் செலுத்துகிறதோ அதேமாதிரி தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும். நம்முடையத் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்தச் சிறு கைத்தொழில், குடிசைக் கைத்தொழில்களுக்கும் மிக அதிகமான பணம், எவ்வளவு அதிகப் பணம் ஒதுக்க முடியுமோ அவ்வளவு அதிகம் ஒதுக்கி அதாவது, பாசன வசதியில்லாத வறண்ட பிரதேசங்களில் குடிக்கக்கூடக்கூடாது இல்லாத இடங்களில் செலவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். பாசன வசதி குறைந்த இடங்களில் பரவலாக இந்த கைத் தொழில்கள், சிறு கைத்தொழில்கள், குடிசைக் கைத்தொழில்களைப் பெருக்க முன் வரவேண்டும். இதற்குத் தீவிரமாக திட்டமிடப் படுவேண்டும். கைத்தொழில் பள்ளிகள் (Industrial Schools, Polytechnics) முதலியவைகளில் இப்போதிருந்தே மிக வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்து திட்டமிடப் பால்தான் இந்த 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய ஒரு பங்காவது நம்முடைய பொருளாதார அபிவிருத்தி நிறைவேற முடியும். ஆகவே இதைத்தான் நான் அதிகமாக வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன முன்னேற்ற விஷயத்தில் நாம் உண்மையிலேயே தீண்டாமையை அகற்றவேண்டுமென்று கருதினோமானால், இது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். நான் இரண்டு விஷயங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒன்று. லேபர் பள்ளிக்கூடங்கள் என்று வைத்திருக்கிறது இந்தக் காலத்துக்கு இனி சரியல்ல. அது ஒரு காலத்தில் அவசியமாக

[Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran]
11th August 1956]

இருந்தது. இனி நாம் அவர்கள் அதிகமாகப் படிக்கவேண்டும் என்று நினைத்தால் சாதாரணப் பொதுவான பள்ளிகளிலும், மற்றப் பள்ளிகளிலும் ஹரிஜனக் குழந்தைகள் படிக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு பகல் உணவு கொடுத்து உதவினால் அதிகம் நான் அளவு ஹரிஜனக் குழந்தைகள் பள்ளிகளுக்கு வருவார்கள். ஹரிஜனப் பள்ளி என்ற பெயர் நல்லதல்ல. எல்லாப் பள்ளிகளிலும் அவர்கள் படிக்க முன் வருவது தீவிர மையை நன்றாகப் போக்குவதற்கு ஒரு வழியாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக வீடு கட்டும் திட்டம், இப்போது பல இடங்களில் இந்த வீடு கட்டும் திட்டம் அமுலுக்கு வருகின்றன. நான் ஒன்று சொல்லக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் ஏற்கெனவே கொடுத்திருக்கிற இடத்தைப் பிடுங்குகிற முறையல்ல சொல்லவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு நாம் இடங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறோம். அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு என்று வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதானது சேரிகளைத் தானே encourage செய்கிறோம் என்கிற பயம் நம் மனதில் இருக்கிறது. அங்குள்ள ஹரிஜனச் சேரிகள் 50 வீடுகளை எடுத்தால் 10, 8, 4, 2 வீடுகள் ஹரிஜனங்கள் அல்லாதவருக்கும், ஜாதி ஹிந்து என்றுகூட இல்லை. ஹரிஜன அல்லாதவருக்கு நடு நடுவே, முக்கியமாக ஆசிரியர்களுக்கு வீடு கட்டித் தரவேண்டும் இல்லவசமாக. அவர்களுக்கும் நாம் கடன் கொடுக்கவேண்டும். சேரி ஒழிப்பு, ஹரிஜன சேரிகள் ஒழிக்கப்படுவதற்கு இந்தத் திட்டம் மிக மிக ஆதரவாய் இருக்கும். நம்மில் இந்த ஹரிஜன சேரி ஒழிப்பில் ஆர்வம்கொண்ட அதிகம்பேர் அந்த இடத்தில் குடியிருக்க வருவார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். இதை சர்க்கார் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது இயந்திரத் தொழில்கள் என்று பல கோடி ரூபாய்கள், பல லட்சம் ரூபாய்களில் பல இடங்களில் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்றன. கிராமங்களில் யாரும் போய் குடியிருக்க விரும்பாத காரணம் இடம் இல்லாத காரணம்தான். ஜில்லா போர்டு தனி மாளேஜ்மெண்டு நிர்வாகத்தின் கீழ் கிராமங்களில் பள்ளிகள் நடத்துகின்றார்கள். அதில் எல்லோருக்கும் ஓரளவு மானியம், 25 சதவிகித மானியம் என்று கொடுக்கலாம். 75 சதவிகிதம் குறைந்த வட்டியிலோ, வட்டியில்லாமலோ கடன் கொடுக்கலாம். பத்தாயிரக் கணக்கான ஏழைகளுக்கு நாம் ஒரு வீடுகட்டும் திட்டம் ஏற்பாடு செய்வோமே யானால், அந்தப் பள்ளிகள் வேலை செய்வதன்மூலம் கல்வித் தரம்கூட உயரும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்த வீடு கட்டும் திட்டம், இதை ஒரு முக்கிய அம்சமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*SRI K. R. NALLASIVAM : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 11-05 கவர்னர் உரையிலே கைத்தறி நெசவாளர்களபற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. விசைத் தறிகள் புகுத்துவதுபற்றி இந்திய சர்க்கார் ஒரு முடிவு செய்திருக்கிறது. அந்த முடிவின் காரணமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஆபத்து கொண்டுவரப்படுகிறதென்பதை சர்க்கார் உணர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு பக்கம் குடிசைத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டே விசைத்தறியும் புகுத்தப்படுகின்றது. ஒன்றுக்கொன்று முரணான காரியத்தைச் சர்க்கார் செய்கிறது. இது கைத்தறியாளர்களுக்கு ஆபத்தானது,

அடுத்தபடியாக விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க என்று அதற்காக நியாய விலைக் கடைகளை அநேகமாக நகர்ப்புறங்களில்தான் ஆரம்பிக்கின்றனர். நகரங்களில் இருக்கிற நியாயவிலைக் கடைகளிலும் ஜனங்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு தானியங்கள் வழங்குவது கிடையாது. ஆகவே தேவையான தானியங்களை நியாய விலைக்கு ஜனங்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு ஆன நடவடிக்கைகளை ஒழுங்காகச் செய்யவேண்டும். கிராமங்களிலும் பூராவும் தானியங்கள் அதிகப்படியாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக என்னுடைய பிரதேச விஷயங்களைப்பற்றி பலர் சட்டசபையில் பேசினார்கள். கீழ்பவானியில் பாசனத்தில் உள்ள நிலங்களைப்பற்றி நிலைமையை எடுத்து நேற்று ஸ்ரீ வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிச்

[Sri K. R. Nallasivam] [11th August 1956]

சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சத்தியமங்கலத்தில் மகாநாடு கூட்டி மூவர் விண்ணப்பம் கொடுத்தனர். அதுபற்றி சர்க்கார் கவனம் செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. அதைப் பொறுத்தவரையிலும், இன்றுவரையில் அது சம்பந்தப்பட்ட இலாகா எவ்விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. வருகிற செப்டம்பர் மாதத்தில் தண்ணீர் விடப்போகிறார்கள். இப்போது நான் சொல்வது சர்க்கார் அதற்கும் திருந்திக்கொள்ளும் வகையில் முடிவு செய்வார்களானால் சரியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினையில் ஏதோ எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கிளர்ச்சியை உண்டு பண்ணுவதற்காகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதற்கு காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டசபை அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பி. எஸ். ரங்கசாமி நாயுடு போன்றவர்கள் கூட இதை வற்புறுத்திப் பேசினாலும்கூட, எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவது கிடையாது. அப்படியிருக்கும் போது எதிர்க் கட்சி ஏதோ காங்கிரஸ் கட்சி பேரில் குறைகூற வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் என்று நினைப்பதில் எந்தவிதமான அர்த்தமும் இருக்கமுடியாது. இங்கு கூடும் உண்மையிலேயே கால்களின்கீழ் போட்டு தேய்க்கப்படுகிறது. ஜமாபந்தியிலே விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தால், உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து அன்று மாலைக்குள்ளாகவே அதற்குத்தக்க நிவாரணம் செய்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் பதில் தெரிவிக்கவேண்டும். அம்மாதிரி பதில் தெரிவிப்பதே கிடையாது. ஆயிரத்திற்கு பத்து, அல்லது ஐந்து விண்ணப்பங்களுக்குதான் மாலைக்குள் பதில் கிடைக்கிறது. பாக்கி 990, 995 விண்ணப்பங்களைக் கவனிக்காமல் கட்டி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமாதிரம் அல்ல. வரி வசூல் முறையைப்பற்றி ஸ்ரீ வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் போன்றவர்களை இங்கு அனுப்பித்து நிலைமையை நேரில் பரிசீலனை செய்தால் நன்றாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். எப்படியாவது பணம் வசூலிக்கப்படவேண்டுமென்பதுதான் அதிகாரிகளின் குறிக்கோளாக இருக்கிறதேயொழிய வேறு ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் ஒரு அரசியல் கொள்கை உண்டு. அதை ஜனங்களிடத்தில் வெளியிடுவதற்கும் உரிமை உண்டு. இங்கு தவறாகச் சொல்லித்தான் ஜனங்களைக் கவரவேண்டுமென்பதில்லை. அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு எதிராக என்றைக்காவது ஒரு நாள் அவர்கள் எழுவார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தார் ரூபத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். சமீபத்தில் விவசாயிகள் தங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் அனாவசியமான தீர்வையை எதிர்த்து 'ஸ்டே' வேண்டுமென்று தாலூகா காரியாலயத்தில் கேட்டுக்கொண்டால் 'ஸ்டே' தேவையான அளவு கிடைக்கவில்லை. ஜில்லா கலெக்டர் காரியாலயத்திற்குச் சென்று கேட்டால் 100 விண்ணப்பங்களுக்கு பத்துக்கு 'ஸ்டே' கிடைக்கிறது. 90 விண்ணப்பங்கள் குப்பைக் கூடையில் போடப்படுகின்றன. தாசில்தார், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் எப்படியாவது வரி வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். சுமார் 15 லட்சம் ரூபாய் வரை கோபி தாலுகாவிலிருந்து வசூல் செய்யப்பட்டதாகக் கூறினார்கள். ஈரோடு தாலுகாவைப்பற்றி தெரியவில்லை. கூடிய விரைவில் விவரம் தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். சமீபத்தில் ஸ்ரீ கக்கன் அந்தப் பகுதிக்கு வருவதாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. சும்மா வருவதால் ஒன்றும் விவசாயிகள் எமற மாட்டார்கள் என்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஜனங்களுடத்திலே காரியங்களைச் செய்துவிட்டு ஊருக்கு வந்தால் ஜனங்கள் காது கொடுத்தாவது கேட்பார்கள். ஒரு காரியமும் செய்யாமல் மகாநாடு போடுவது, ஊர்வலம் வருவது என்று இருந்தால் நிச்சயமாக எதிர்காலத்தில் மாபெரும் ஆபத்தில் கொண்டுவரும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, உடனடியாக சர்க்கார் அசற்கான நிவாரண நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

11th August 1956]

[Sri A. Doraisamy Gounder]

வரவேற்கிறேன். ஆனால், சேலம் ஜில்லாவிலே சிமென்ட் தொழிற்சாலை யை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வசதி இருந்தும் அங்கே அம்மாதிரி சிமென்ட் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் பலமுறை கோரியும் அதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியதாகத் தெரிய வில்லை. இதை அரசாங்கம் அவசியம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

ஹைட்ரர் தாலாகாவில் வாணியாறு திட்டத்திற்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்திருந்தும், அது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வில்லையோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. அதையும் அவசியம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

ஊத்தங்கரை சப்-தாலாகாவிலே பாம்பாறு திட்டத்திற்கும் எஸ்டிமேட் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப் பட்டிருந்தும் இதுவரை யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வில்லை. அதையும் இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திலாவது சேர்ப்பதற்கு அவசியம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டு மென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு போதுமான தண்ணீர், நீர்ப்பாசன வசதி ஹைட்ரர் தாலாகாவிலும், ஊத்தங்கரை சப்-தாலாகாவிலும், கிருஷ்ணகிரி தாலாகாவிலும் இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதுமாதிரி தண்ணீர் செளகரியம் அங்கு ஏற்படுத்தாவிட்டால் அங்கு கொடிய பஞ்சம் ஏற்பட்டு ஜனங்கள் ஏராளமான பேர்கள் உயிரிழக்கும்படி ஏற்படும் என்று அரசாங்கத்தாருக்கு ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். ஆகையால், அங்கு சிறு தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். சிமென்டு உற்பத்தி தொழிற்சாலை யை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஜனங்களுக்குப் போதுமான வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குப் போதுமான ஒத்தாசை செய்து, நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுத்தால்தான் அங்கு ஜனங்கள் வாழமுடியும்.

அதோடு கூட, முதல் ஐந்தாண்டுத்திட்ட காலத்தில் எங்கள் பகுதியில் அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு ஒரு பிளாங்கூட எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இரண்டாவது திட்டத்தில் ஏற்படுத்த இருக்கும் 23 புதிய அபிவிருத்தி பிளாக்குகளில் ஹைட்ரர் தாலாகாவிலும், மற்றொன்று ஊத்தங்கரை சப்-தாலாகாவிலும் கேட்டும் ஒன்றும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரிய வில்லை. அங்கு அபிவிருத்தித் திட்டத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இவை யாவும் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI M. KATTIMUTHU: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நேற்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சில கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும்போது, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டு மென்று எந்த வகையில் வரி போட்டு சரிப்படுத்துவது என்பதற்கு அங்கத்தினர்கள் யோசனை சொல்லவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால், ரூபாய் இருபத் தைந்துக்குமேல் சர்க்காருக்கு கிடைத்த செலுத்துப்பவர்+ருச்சு வரி போடலாம். ஐந்து ஏக்கராக்களுக்குமேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரி போடலாம்.

இன்னொரு யோசனையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத் திலிருந்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ரயில்வே இலாகா மூலமும், தபால் தந்தி இலாகா மூலமும், வருமான வரி இலாகா மூலமும் சேரும் வரித் தொகையிலிருந்து நம்முடைய ராஜ்ய என்.ஜி.ஓ.-க்களின் உதவிக்காக ஒரு பங்குத் தொகையை ஒதுக்கும்படி மத்திய சர்க்காரை நமது சர்க்கார் கேட்கலாம். என்னென்றால், ஒரு இடத்தில் ரயிலுக்கு, ஏதாவது கோளாறு விபத்தோ ஏற்பட்டு ரயில் நின்று விட்டால், நடுக்காட்டிலானாலும், அந்த

[Sri M. Kattimuthu]

[11th August 1956]

ரயில் வண்டியையும், அதிலுள்ள உடைமைகளையும் கலெக்டர் முதல் தாசில்தார், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர், தோட்டி, தலையாரி வரையில் காவல் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு சகல பொறுப்பும் இருக்கிறது. அதன்பிறகுதான் ரயில்வே அதிகாரிகள் ஸ்தலத்திற்கு வருகிறார்கள். அப்பொழுதுதான் அங்குள்ள ரெவினியூ சிப்பந்திகள் ரயில்வே அதிகாரிகளிடம் ரயில் ஒப்படைக்கிறார்கள். இவ்வளவு பொறுப்பு வாய்ந்த ரெவினியூ இலாகா அதிகாரிகளுக்கு ரயில்வே வருமானத்திலிருந்து குறைந்தபட்சம் இருபது சதவிகிதமாவது 'கிராண்டு' நமது சர்க்கார் வாங்கிக்கொள்ளலாமென்று நான் யோசனைசூற விரும்புகிறேன்.

இதேபோல, தபால் தந்தி இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், தபால் பில் களையெல்லாம் கலெக்டர் ஆபீஸ் கஜாணலிதான் பொறுப்பாக வைக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் காபத்து செய்து வைத்துக்கொண்டிருந்தால், தபால் இலாகாவின் அதை எடுத்துக்கொண்டுபோய் விடப்பனை செய்து அதிலிருந்து வருமானம் அடைகிறார்கள். அதையும் மத்திய சர்க்கார்தான் கொண்டு போகிறார்கள். அவ்வளவு பொறுப்போடு காவல் காத்துக் கொண்டிருக்கும் ரெவினியூ இலாகாவிற்குக் தபால் தந்தி இலாகா வருமானத்திலிருந்து இருபது சதவிகிதமாவது நமது சர்க்கார் கேட்டு வாங்கி என்.ஜி.ஓ.-க்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு வழி செய்யலாம்.

மூன்றாவதாக, மத்திய அரசாங்கத்தாரால் வசூலிக்க முடியாத வருமான வரியானது ஜில்லா கலெக்டருக்கு அறிவிக்கப்பட்டு, கலெக்டர் பொறுப்பெடுத்து, நபருக்கு சம்மன் கொடுத்து, அவனுடைய ஸ்தாவர ஜங்கம் சொத்துக்களை ஏலம் போட்டு, பணத்தை வசூல் செய்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் ரெவினியூ இலாகா அதிகாரிகள்தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திற்காக இவ்வளவு கஷ்டப்படுகிற ராஜ்ய என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்காக வருமான வரி இலாகாவிலிருந்து இருபது சதவிகிதமாவது நமது சர்க்கார் கேட்டு வாங்கி நம்முடைய மாகாண என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காருக்கு யோசனை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஜில்லா போர்டிலே இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் குமஸ்தாக்களுக்கும், ராஜ்ய சர்க்கார் குமஸ்தாக்களுக்கும் சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த வித்தியாசத்தை ஒழிக்கவேண்டும். இரண்டுபேர்களுக்கும் சம்பள விகிதம் ஒரே விதமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். தென்னாற்காடு ஜில்லா போர்டு இது விஷயமாக அரசாங்கத்தாருக்கு விண்ணப்பம் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதை கவன்மெண்டார் தள்ளுபடி செய்துவிட்டார்கள். ஜில்லா போர்டு சிப்பந்திகளுக்கும், ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் ஒரேமாதிரி சம்பள விகிதம்தான் இருக்கவேண்டும்.

சென்ற மாதத்திலே ரயில்வேயில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளத்தில் ஐந்து ரூபாய் உயர்வு அளிக்கப்பட்டது. ஏற்கெனவே சம்பள விகிதம் போதவில்லை என்று கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் சென்னை சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு அது வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போல் இருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுக்கக்கூடிய விஷயத்தில் சர்க்கார் கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து அவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வழியை வகை காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களைப்போன்ற எம்.எல்.ஏ.-க்களின் சம்பளத்திலுருந்தாவது 20 சதவீதத்தை எடுத்து என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்குக் கொடுத்தால் ரொம்ப திருப்தியாக இருக்கும். ஏனென்றால், அவர்களால்தான் அரசாங்கமே நடக்கிறது. அவர்கள்தான் அரசாங்கமாகிற வண்டிச் சக்கரத்திற்கு அச்சாணி போன்றவர்கள். எதிர்காலத்தில் நம்முடைய கட்சியைப் பலப்படுத்தி நடத்தக்கூடிய திறமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு உற்சாகம் இருந்தால் நாம் அரசாங்கத்தை நல்ல முறையில் நடத்திப்போக ஏதுவாக இருக்கும். அவர்கள் மனது புண்படாமல் இருக்கும் அளவுக்கு அவர்களுடைய சம்பளத்தையும் அலவன்ஸையும் உயர்த்திக்கொடுக்க

[Sri M. Kattimuthu]

மலബாரிനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തേയും വളരെ മുഖ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രശ്നമാണ് മലബാർ കടിയായ നിയന്ത്രണിന്റെ പ്രവർത്തനം. അതിനെക്കുറിച്ച് ശ്രീ വി. ആർ. കൃഷ്ണൻ ഇവിടെ സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കോടതികളുടെ നീക്കത്തിന്റെ ഫലമായി നിയമത്തിന്റെ ഭേദഗതി തന്നെ ഇന്ന് പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പാട്ടുകോടതികൾ കൊണ്ടു കൂടിക്കാഴ്ചയൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഒന്നാമത്തെ വിജയം പാരി മാറ്റമുകളിൽ കൊല്ലം എന്നുള്ളതു ഇന്ന് പോയിരിക്കുന്നു. കൊയ്ത്തുകൂലി വകവെച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും രീതിയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കുറുവാട്ടം വെട്ടിച്ചുകൊണ്ട് കുറുപ്പാലം മുത

[Sri C. H. Kanaran]

[11th August 1956]

ലായ പാട്ടുകേടുകൾ വിധിയുണ്ടായിരിക്കുന്നു. നിയമം കൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിരുന്നതേ വീപരിതരായ അനുഭവമാണ് ഇന്നു കൃഷിക്കാർ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിനു ഒരു പോംവഴിയുണ്ടാക്കേണ്ടത് അടിയന്തിരമായ ആവശ്യമാണ്.

വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള മറ്റൊരു പ്രശ്നമാണ് വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും എൻ. ജി. കെ. മാരുടേയും പ്രശ്നം. ഈ പ്രശ്നത്തെ ഗൗരവപൂർവ്വം നേരിടാതിരിക്കുന്നത് ശരിയായ ഒരു നയമല്ല. വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാര്യം ആലോചനയിലാണെന്നു വളരെക്കുറേയായി പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടെന്നല്ലാതെ എന്താണ് ആലോചനയിലുള്ളത്, എന്തുചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്നു, അത് എന്തു ചെയ്യും എന്നൊന്നും ഇതുവരെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

അടുത്ത കാലത്തു പടിഞ്ഞാറൻതീരത്തു വെള്ളപ്പൊക്കംമൂലമുണ്ടായ കെട്ടിനിർത്തലായ മേൽപ്പറഞ്ഞ ശ്രദ്ധയെ വേണ്ടുവോളം ആകർഷിച്ച മട്ടു കാണുന്നില്ല. വടക്കും മലബാറിൽ ഭയങ്കരമായ നാശനഷ്ടങ്ങളാണ് വെള്ളപ്പൊക്കംമൂലമുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ആയിരക്കണക്കിനു വീടുകൾ നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. അടുത്തിടെ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു സഹായം നൽകാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഇനിയെങ്കിലും മുന്നോട്ടുവരണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

മലബാറിന്റെ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ പ്രശ്നം കിഴക്കും ആലിവാസി കളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ഒരു പദ്ധതി രൂപീകരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. അട്ടപ്പാടിയിലും മറ്റും വസിക്കുന്ന ആലിവാസികളെ മനോഹരമായിട്ടുപോലും കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ള ലക്ഷണമില്ല. അറബി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനു എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഉറപ്പിക ചെയ്യപ്പെടുമ്പോഴായിരുന്നു. അതിനാൽ പോലീസുകാരും കൂടി കൂട്ടുമേൽനോട്ടം ആർ വാസികളെ ഒഴിച്ചു കൂട്ടിയോടിക്കുന്ന ഒരു നയമുണ്ടാണെന്ന് ഇന്നു നിലവിലുള്ളത്. സമുദായത്തിന്റെ ഏറ്റവും അടിമതയിൽ കിടക്കുന്ന ഈ ജനവിഭാഗത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ഈ ഗവണ്മെന്റിനു പദ്ധതിയൊന്നുമില്ലെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രസ്താവത്തിൽ യാതൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നില്ല. അവർക്കു നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി അടിയന്തിരമായി ഒരു പദ്ധതി ആരംഭിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

സർ, ബീഡിവ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ച ഗവണ്മെന്റ് കരനേപക്ഷണമെല്ലാം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അനേകങ്ങളത്തിന്റെ ഫലമെന്തായി, റിപ്പോർട്ട് വെക്കുന്നതും യാതൊന്നുമില്ല. ബീഡിത്തൊഴിലാളികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും ബീഡിവ്യവസായത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരാനുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടോ, ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തു കൊണ്ടുവരും എന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചും ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രസ്താവത്തിൽ യാതൊന്നും സൂചനയുമില്ല.

മലബാറിൽ നിന്നും വിഭജനം അടുത്തിരിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ പല സാധനങ്ങളും തമിഴ്നാട്ടിലേക്കു കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നുവെന്നു വലിയ ആക്ഷേപമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പലരും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാൻ കൂടുതൽ പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. തമിഴ്നാട്ടിലേയും മലബാറിലേയും ജനങ്ങൾ എക്കൂലവും സൊഫാറ്റുതോടും ഐക്യത്തോടും കഴിഞ്ഞുകൂടണമെന്നു ആഗ്രഹമുള്ളവരാണ്. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ആലോചനകൂടാതെയുള്ള നടപടികളായിരിക്കാം ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഏതായാലും ഈ ദൈനംദിനപ്രവൃത്തികളും അസുഖകരമായ അന്തരീക്ഷവും ഒഴിവാക്കുന്നതിനു സഭയ്ക്കുള്ള യുക്തമായ ഉപാധിതെപ്പറ്റി കരനേപക്ഷണം നടത്തി വിവരം ജനങ്ങളെ അറിയിക്കേണ്ട ചുമതല ഗവണ്മെന്റിനുണ്ട്. അതിന്നു ഇരുപതുനൂറ്റാണ്ടും എം. എൽ. എ. മേൽപ്പറയുന്ന ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ചു അനേകപക്ഷണം നടത്തണമെന്ന ഒരു നിർദ്ദേശം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ കരനേപക്ഷണം നടത്താനുള്ള ചുമതല ഗവണ്മെന്റ് എടുക്കണമെന്നാണ് എനിക്കും പറയാനുള്ളത്. പല മട്ടിലുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളുണ്ടാകുകയും ജനങ്ങൾ ഇതിനെക്കുറിച്ചും ആശങ്കയോടെ വീക്ഷിക്കുകയും ഇതിനുള്ള പാലം കെട്ടി പാലംമുറയ്ക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ആളുകളും പത്രങ്ങളും പ്രസ്താവനകളുമെങ്കിലും ചെയ്യുമ്പോൾ ഇതെല്ലാം കള്ളമാണ്, അതിന്നു യാതൊരു സാധനവുമില്ല എന്ന മതിയായ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മാത്രമായില്ല. ഇതൊന്നും ഒരു സാധാരണ മല്ല. ഇത്രയും പറയാനൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല, സാധാരണ മട്ടിലുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം, അതിനെ അതിശയോക്തികൊണ്ട് പെരുപ്പിച്ചുകൊണ്ടുകൊണ്ടു ചിലർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതൊന്നെല്ലാം ഇവിടെ ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞു

11th August 1956]

[Sri C. H. Kanaran]

கேது. ശരിയായിരിക്കാം. എങ്കിലും കരണപക്ഷണം നടത്തിയിട്ടുവെന്നും അது തീരുമാനിക്കാൻ. അത് കലയാണ്, അടിസ്ഥാനവിജ്ഞാതയാണ് എന്തെങ്കിലും കാരணവും അഭിപ്രായപ്പെടുമെന്നും മാത്രം കാര്യം അവസാനിക്കുകയില്ലെന്നാണ് എനിക്ക് ഉന്നിപ്രവേശനമുള്ളത്.

* **SRI R. S. ARUMUGAM :** கனம் உப தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பேருரையிலே திருவாங்கூர்-கொச்சி தமிழ்ப்பகுதி சென்னையில் சேர இருக்கிறது என்றும், தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக வரப்போகிறது என்றும் கூறப்பட்டிருப்பதற்கு மிகவும் சந்தோஷமடைகிறேன். முதலில் செங்கோட்டை தாலுகா முழுவதும் தமிழ்நாட்டுடன் சேரப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டது. இடையிலே புளியூரை பகுதியைத்தவிர பாக்கி எல்லாம் தமிழ்நாட்டுடன் சேரும் என்ற அளவிலே சொல்லப்பட்டது. எல்லைக் கோட்டை எப்படி நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி நமது அரசாங்கத்து அதிகாரிகளும், திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்ய அதிகாரிகளும் ஆலோசனை இப்பொழுது நடத்துப்பொழுது, திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்ய அதிகாரிகள் சில தவறுதலான கணக்குகளைக் காட்டி அச்சன்கோவில், அச்சம்புதூர் போன்ற பகுதிகளை திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கூறுவதாகத் தெரியவருகிறது. நமது மாகாண சர்க்கார் இதை விட்டுக்கொடுக்காமல் எல்லைக் கோட்டை நிர்ணயம் செய்து அச்சன்கோவில், அச்சம்புதூர் போன்ற பகுதிகளை தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்க சகல வழிகளையும் செய்ய வேண்டுமென்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

11-23
a.m.

இவ்வம் கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே பருவ மழை சுமாராக இருப்பதாக கூற்றார்கள். இருந்தாலும் திருநெல்வேலியில் தாமிரவரணிப் பகுதி மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. பாபநாசம் அணைக்கட்டில் தண்ணீர் குறைந்தகொண்டு வருகிறது. இதனால் வாய்க்காலில் தண்ணீர் திரக்காது இருக்கிறார்கள். ஆகவே பச்சைப் பசேல் என்று அழகாக இருந்த பயிர்கள் கருக ஆரம்பித்தவிட்டன. கருகுகின்ற பயிர்களை பார்த்தும்கூட எங்கள் உடல்களெல்லாம் கருகுவதுபோன்று இருக்கின்றன. அந்த நிலைப்பாடு பார்த்துக்கொண்டிருமல், இருக்கிற தண்ணீரைத் திறந்துவிடும்படி அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்குச் சர்க்கார் இங்கிருந்து உத்திரவு உடனடியாக அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருநெல்வேலியில் ஒரு பகுதியான கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில் போன்ற இடங்கள் மிகவும் வரண்டிருக்கின்றன. நான்குநேரி தாலுகா பல வருஷங்களாக பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. முன் சொன்னவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு ஒரு வழி இருக்கிறது. கடனாதி என்ற நதியின் தண்ணீரை லீனாக மேற்கு நோக்கி அரபிக் கடலில் ஒரு பக்கத்தில் போய் விழுகிறது. தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் அதில் ஒரு அணை கட்டினால் அதைக் கொண்டு அங்கு இருக்கப்பட்ட பல பஞ்சப் பிரதேசங்களாக இருக்கப்பட்ட இடங்களெல்லாம் நஞ்சைப் பிரதேசமாகும் என என்ஜினியர்கள் ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்து அங்கே உடனடியாக ஒரு அணை கட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நியாமவார மசோதா இப்பொழுது ஆலோசனைக்கு வரப்போவதாக கவர்னர் அவர்களின் பேருரையிலே சொல்லப்பட்டது ஆனால் அது செப்டம்பர் மாத சட்டசபைக் கூட்டத்தில்தான் ஆலோசனைக்கு வருமென்று தெரியவருகிறது. எப்படியாவது இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவராமல் இருக்கப்போவதில்லை, ஆனால் இதற்கிடையே அறுவடையானால் ஏதாவது தகராறுகள் வரலாம். ஆகவே முன்னாலேயே இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வருவது நல்லது. விவசாயிகள் மிகவும் கடன்பட்டுக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சாகுபடி செய்வதற்கு அவர்களிடம் போதுமான பணம் கிடையாது. சர்க்கார் அவர்களுக்கு தேவையான கடன் கொடுத்து உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் நல்ல ஆதரவு கிடைத்துவருகிறது. திருநெல்வலி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை அங்கு ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு பணம் அதிகமாகச் செலவு செய்யப்படவில்லை. அங்கே

[Sri R. S. Arumugam]

[11th August 1956]

ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு எல்லா மக்களும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த வருஷமாவது அங்கு மக்கள் எவ்வளவு பணம் கேட்கின்றார்களோ அவ்வளவு பணத்தையும் கொடுத்துத் தவ நிச்சயமாக சர்க்கார் வழி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு என்ஜினியரிங் கல்லூரி அமைக்கப்பட வேண்டும்மென்று பல அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதையும் அங்கே ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று இந்த சர்க்கார்ப்பதில் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எப்படியாவது வாடுகின்ற பயிர்களுக்கு பாபநாசம் அணைக்கட்டிலிருக்கும் தண்ணீரை நிச்சயமாக திறந்து விடவேண்டுமென்று மீண்டும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : சபையின் உப தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்திலே புயல் நிவாரணத்திற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி வினியோகிக்கப்படும் பணம் புயலினால் சேதமாக்கப்பட்ட கோடிக்கணக்கான குடிசைகளை செப்பணிடுவதற்குப் போதுமானதாக இருக்கிறது, புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு அந்தப் பணம் கிடைத்திருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட பெரும்பகுதியான ஏழைகளுக்கு, பெரும்பகுதியான அழிந்த குடிசைகளை செப்பணிடுவதற்கு அந்தப் பணம் போய்ச் சேரவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. கொஞ்சம் பணம் வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் இன்னும் அதிகமான பணம் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சொத்து உள்ளவர்கள் வீடுகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, சொத்திலலாத ஏழைகள் வீடுகள்தான் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஏழைகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். சொத்து இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்து கொண்டு புயல் வீடுகளை வசதியாகவேதில்லை. சொத்து இல்லாதவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள வசதி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னபொழுது, கணம் மந்திரி அவர்கள் நவர் ஜாமீன் மீது அவர்களுக்கு கடன் கொடுப்பதாகக் கூறினர். ஆனால், நடைமுறையிலே சொத்து இல்லாதவர்களுக்கு சொத்து இருப்பவர்கள்தான் ஜாமீன் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. சொத்து இருப்பவர்கள் சொத்து இல்லாதவர்களுக்கு ஜாமீன் கொடுப்பதற்கு முன்வருவதில்லை. நபருக்கு நவர் ஜாமீன் கொடுப்பதாயிருந்தால்தான் சொத்திலலாத ஏழைகளுக்கும் கடன் கிடைக்கும். சொத்திலலாத ஏழை மக்கள்தான் அதிகமாக வீடுகளை இழந்து புயலினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சமாக ரூ. 50-ஆவது ஜீவோபாய கடனாகக் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படியில்லாவிட்டால், புயலினால் அழிக்கப்பட்ட பல வீடுகள் செப்பணிடாமலே போய்விடும். சொத்து இல்லாத ஏழைகள் வீடிழந்தால் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டாமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நிலங்களை பட்டா செய்துகொடுக்கவேண்டும். ஆனால் சர்க்கார் மேலும் யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உண்டவன் வயிறே மேலும் நிரம்புகிறது என்றும், உண்ண வயதியில்லாமல் பட்டினியால் சாகிற வனுடைய குறைகள் எந்த அளவுக்குச் சொன்னாலும் தீர்க்கப்படவில்லை என்றும் ஒரு நிலைமை நிலவுகிறது என்பதைக் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வடவார் பிரதேசத்திலே போதிய அளவு தண்ணீர் கிடைக்காததனால் 20, 30 நாட்களில் பிடுங்கி நடவேண்டிய நாற்றுக்களெல்லாம் காய்ந்து போகின்றன. மேட்டூர் நீர் தேக்கத்தில் 110 அடி தண்ணீர் இருந்தும் இங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வயதில்லை. சட்டத்தில் எக்ஸ்கியூட்டிவ் என்ஜினியர் இந்த இடத்தை நேரில் வந்து பார்த்தார்கள். அவரோடு நானும் எல்லா இடங்களையும் பார்வையிட்டேன். 1½ அடி தண்ணீர் வேண்டிய இடத்தில் ½ அடிகூட

11th August 1956] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

தண்ணீர் இல்லை. இந்தக் கஷ்டத்தை உணர்ந்து எக்ஸ்ப்ளூட்டிங் என்ஜினியர் அவர்கள் கூடுமான அளவுக்கு தண்ணீர் பாயும்படிச் செய்வதாக கூறினார்கள். ஆனால் அவருக்கு மனமிருந்தாலும்கூட, வேண்டிய அளவு தண்ணீர் விடுவதற்கு வழியில்லை. ஏனென்றால், அங்கு இருக்கக்கூடிய கால்வாய் அகலமில்லாமலும் ஆழமில்லாமலும் இருக்கிறது. 1,400 கன அடி தண்ணீர் வந்தால் தேவை பூர்த்தியாகும். ஆனால் கால்வாய் ஆழமில்லாததால் 1,140 கன அடி தண்ணீர்கூட விடுவதற்கு முடியவில்லை. ஆகவே, விவசாயிகள் தண்ணீரில்லாமல் நாற்றுக்களை நடவேதற்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, வடவார் கால்வாயை ஆழப்படுத்தவும் அகலப்படுத்தவும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று, சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-33
a.m.

* SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே சேலம் ஜில்லாவில் மேட்டூர்லிருந்து பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விடுவது பற்றி அவர்கள் கூறியிருப்பதற்காக சேலம் மக்களின் சார்பில் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேட்டூர் வாய்க்காலிலிருந்து சென்ற ஆகஸ்டு 1-ம் தேதியிலிருந்து தண்ணீர் விடப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கு main canal-லிருந்து தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அங்கே பாசனத்திற்கு வேண்டியபடி கிடைக்க வாய்க்கால்கள் சரியான முறையில் இல்லாததாலும், மதகுகள் சரியான முறையில் இல்லாததாலும் தண்ணீர் இல்லாமல் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலம் ஜில்லாவிலிருந்து வரும் எல்லா அங்கத்தினர் களும் அங்கே கல்லூரி வேண்டுமென்று பல முறை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். கல்லூரி விஷயத்தில்கூட சர்க்கார் சேலம் ஜில்லாவைப் புறக்கணிப்பது குறித்து நாங்கள் மிகவும் வருந்துகிறோம். அங்கே கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று எப்பொழுது கோரினாலும், சர்க்கார் பணம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், குறிப்பாக ரெயில்வே ரிஸர்வ் நிதியில் நிறையப் பணம் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அந்தத் தொகையை எடுத்துச் செலவு செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகையால் அந்தத் தொகையை எடுத்துச் செலவுசெய்வதற்காக கூடிய சீக்கிரத்தில் சட்டத்தை மாற்றியமைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுப்பார்களா என்று நினைக்கிறேன்.

மேலும், அங்குள்ள கூட்டு உரவு மொத்த விர்ப்பண சங்கத்திலிருந்து நிதி இருக்கிறது. அதை எடுத்துச் செலவு செய்வதற்கும் சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லி திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதை காலதாமதம் செய்யக்கூடாது. இந்த ஆண்டிலாவது இந்தத் தொகையை எடுத்துச் செலவழிப்பதற்கு சர்க்கார் வேண்டியபடி சட்டத்தை திருத்தி அமைத்து ஏற்பாடுகள் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, பொறுக்கு விதைப் பண்ணைகளை அமைப்பதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது புதிதாக வந்துள்ள மேட்டூர் கால்வாய் திட்டத்தில் ஜனங்கள் விதைக்கு ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் ஒரு விதைப் பண்ணையை உடனடியாக ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் விஷயத்தில், ஜனங்கள் இப்போதுதான் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு முன்வந்து வேலைகளைச்

[Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

[11th August 1956]

செய்வதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் இந்த வருஷத்தில் அந்தத் திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் பணம் கொடுக்கவில்லை, அதனால் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது இந்தத் திட்டங்களுக்காக ரூ. 150 லட்சம் இந்த ஆண்டிற்கு ஒதுக்கியிருப்பதாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மக்களுக்கு இருக்கும் உற்சாகத்தைப் பார்க்கும்போது ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கினால்கூட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மக்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. ஆகையினால் நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடன் போராடி உண்டியாக ரூ. 3 கோடியை ஒதுக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களேயானால் இப்போது மக்களுக்கு இருக்கும் உற்சாகம் மேன்மேலும் அதிகரித்து ராஜ்யம் முன்னேற்றம் அடையும். என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூரில் தொழிலாளர்கள் வீடே இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உண்டியாக வீடு கட்டுவதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டிலாவது மேட்டூர் பிராந்தியத்தை தேசிய விஸ்தரிப்பு பிளாக்குகளில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேட்டூர் வாய்க்கால் பாசனமுள்ள இடங்களில் இப்போதுள்ள தேசிய விஸ்தரிப்பு பிளாக்குகளை விஸ்தரித்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. MARIMUTHU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையைப் பாராட்டி சில விஷயங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நமது காருண்யிய சர்க்கார் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்தது. அந்த மக்களுக்குக் கடன்களாகக்கொடுப்பதற்கு நிர்ணயித்த தொகைகளில், பாதி மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. இன்னும் பாதி மக்களுக்கு கொடுக்கப் படாமல் இருக்கிறது. பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்த நாடு இரண்டு தாலுக்காக்களிலும் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இதுவரையிலும் கடனாக கொடுத்த தொகையானது, ஒவ்வொருவர்க்கும் 250 ரூபாயிலிருந்து 500 ரூபாய் வரையில் கொடுக்கப்பட்டது.

இனிமேல் ஒவ்வொருவர்க்கும் ரூ. 50-லிருந்து 200 ரூபாய் வரையில் கொடுக்கப்படுவதாகயிருக்கிறது. புயலால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை ஹரிஜனங்களும், விவசாயிகளும் இந்த நிமிஷம் வரையிலும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருப்பதை நான் இங்கு சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. ஆகவே, புயல் நிவாரணக் கடன்களைக் கொடுக்கும்போது, உதவி பெறு தகுந்தவர்களுக்கே கடன் கொடுத்து உதவுமாறு சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வானம் சுருங்கினால் தானம் சுருங்கும் என்ற பழமொழிபோல் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மழையில்லாத காரணத்தால், இது நிமிஷம் வரையிலும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில், குறுவை, சாணபோகம், நாற்றுவிடாமலும் தரிசு உழவு உழுகாமலும் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள், சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை கவனித்து இது சம்மந்தமாக, விவசாயிகளுக்கு உதவிசெய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தை என்னால் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. அது என்னவென்றால், கள்ளச் சாராயம் காச்சுவதைப்பற்றியது. நமது சர்க்கார் தங்களுக்கு வரக்கூடிய கோடிக்கணக்கான ரூபாய், வருமானத்தை தவிர்ந்து, கள் என்ற அரக்கனை ஒழிப்பதற்காக மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால், சர்க்காருடைய நோக்கத்திற்கு விரோதமாக இப்போது வீட்டுக்கு வீடு, கள்ளச் சாராயம் காச்சுவது ரொம்பவும் விமரிசையாக நடந்துவருகிறது. நான் இளைஞனாக இருந்த காலத்தில்,

வேப்பம் பட்டை வேலன் பட்டை வேற்றிருக்கும் சாராயம்,

காத்திருந்து பூணை பண்ணும் காவேரிப் பண்டாரம்.

11th August 1956]

[Sri M. Marimuthu]

என்று இளைஞர்களும் பாடிக் கொண்டிருந்தபோது மரப் பட்டைகளைக் கொண்டு சாராயம் காச்சுவதாக சொல்லக் கேள்விப்பட்டேன். இன்வரைக்கும் சாராயம் காச்சுவதற்காக மரப் பட்டைகளை வெட்டி மரங்களை நாசம் செய்கிறார்கள். இது தவிர இப்போது ஸ்டேட் அம்மோனியம், வெல்லம், சர்க்கரை இவைகளைக்கொண்டு, சாராயம் காச்சுவது மிக அதிகமாக நடந்து வருகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு நமது சர்க்கார் இன்னும் வெகு வேகமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் எங்கு பார்த்தாலும், அடி, உதை, குத்து, வெட்டு, கொலை, எல்லாம் மிக அதிகமாக ஏற்படும் என்று திண்ணமாகக் கூறுவேன். போலீஸ்காரர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு மாத முதல் மூன்று மாதங்கள் வரையில் ரிசாவ் போலீஸுடன் தங்கி அங்குள்ள தோட்டம், துறவு, வீடு வாசல், சந்து பொந்து எல்லாவிடங்களிலும், ஊறல் செய்து சாராயம் காச்சுபவர்களைப் பிடிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு சரியான தண்டனை கொடுத்து ராஜ்யத்தில் கள்ளச் சாராயம் காச்சுவதைத் தடுக்கவேண்டும்.

ஆகையால் ஊறல் வைத்து காச்சுபவர்களுக்கு 10 வருஷமும் விற்பனை செய்வவர்களுக்கு 10 வருஷமும், குடிப்பவர்களுக்கு 5 வருஷமும் தண்டிக்கவேண்டுமென்பதில் அபராதங்கள் போடுவதை ஷேயர்கள் கட்டிவிட்டு மறுமுறையும் ஷே வேலைகள் ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்காருக்கு நான் அன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

VI.—PRESENTATION OF PETITION TO THE ASSEMBLY.

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI: Mr. Deputy Speaker, I rise to present a memorandum on behalf of the Madras Government Hospital Workers' Union. This Union proposed to stage a strike about five months ago, but because of the pressure of public opinion and their desire not to create a crisis in the State, they did not actually stage the strike.

11.43
a.m.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

SRI S. KANDASAMI GOUNDER: சார், ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், நான் மூன்று நாட்களாக பேசவேண்டும் என்று கேட்டு வருகிறேன், எழுவியும் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னை இன்னும் கூப்பிடவில்லை.

DEPUTY SPEAKER: இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI: The workers withdrew their strike notice on the assurance given by the Hon. Minister concerned that their grievances would receive sympathetic consideration at the hands of the Government. Five months have elapsed and yet what proposal is being considered by the Government has not emanated from this august body. On the other hand, far from doing elementary justice to the poor workers, a positive injustice is being sought to be done. A directive seems to have been issued that on and from 1st August—that is, from this month—the house-rent allowance will be cancelled. Right up to 31st July 1956, these workers used to pay a nominal sum as rent for the quarters that they were occupying. In view of the nature of their employment, they have to attend the hospital at infrequent and odd hours. Naturally, they have to live as near the hospital as possible. When the workers employed in the hospitals have asked for some bread, instead of assuring them of the same, the Government have done a positive injustice to them. On behalf of these poor workers, I am presenting this

[Sri S. C. C. Anthony Pillai]

[11th August 1956]

petition signed by the office-bearers of the Madras Government Hospital Workers' Union. The petition reads: 'The Madras Government Hospital Workers' Union presents this petition to the hon. Members of the Madras Legislative Assembly in the hope that they would intervene in time and see that elementary justice is rendered to the hospital employees, who are discharging the noble task of attending to the sick and ailing citizens of our country.' Now, it will not be fair and proper on the part of the Government to exploit the patience of these workers to any very great extent. On the assurance given by the Government, they have withdrawn the token strike they intended staging. The Government are now trying to force a positive injustice on them. If the Government fail to do justice to these poor workers, by not implementing the assurances already given, the workers will be compelled to resort to their earlier threat of going on a strike. Sir, these workers are in an occupation where the hazards to life and limb are greater than in any other avocation. Still, they are not covered by the Workmen's Compensation Act. Moreover, they are subject to many of the occupational and infectious diseases. There is no provision made by the Government for the payment of a lump-sum compensation. The Government of Madras have not implemented the Minimum Wages Act in respect of these workers. That Act was introduced in the Central Legislature with a view to preventing exploitation of such workers. If only that Act was given effect to, the Government will not be in a position to extract work for long hours from these poor workers. They cannot ask the workers to work for more than 8 hours a day, if they are covered by the Minimum Wages Act. At present, these workers are made to work for more than 12 hours, or even 15 hours a day without receiving any additional allowance for the overtime work that they do. If a private employer behaved towards his employees in such a manner, all the provisions under the law would be used against him. The provisions of the Minimum Wages Act must be applied to these workers. They must be asked to work normally for only 8 hours a day. If they are asked to work for more than 8 hours on any day, they should be paid overtime allowance for the extra work that they are asked to do. The provisions of the Workmen's Compensation Act should also be made applicable to these workers as they are subject to infectious and occupational diseases.

The Governor has referred to the fact that various policies and decisions of the Government are being sought to be implemented. One of the very important recommendations made by the Taxation Enquiry Commission is that the disparity in emoluments drawn by the various people in the country should not exceed the ratio 1 : 30. Nowadays, the party in power talks of socialism, or the creation of a socialistic pattern of society and all that. Here is a specific recommendation of the Taxation Enquiry Commission that the disparity in income should not be too large. Even as a first step, the Government have not come forward to fix the ratio as 1 : 30. In my opinion even this is not fair ratio. Charity begins

11th August 1956]

[Sri S. C. C. Anthony Pillai]

at home. There is a wide disparity in the wage structure of the Government's own employees. The Government have not done anything to fix the wage structure of their own employees in the ratio 1 : 30. Let us take the salaries paid to the Hon. Ministers themselves. They have raised it from Rs. 500 to Rs. 1,500 on the plea that the cost of living has gone up. Applying the ratio 1 : 30 with reference to the salary drawn by the Ministers, the lowest salary should be Rs. 50. And if we take the salaries drawn by the civil servants, the lowest pay should be Rs. 100. But, is that the case to-day? There are a number of employees of the Government who draw a sum of Rs. 19 per month plus a few rupees as dearness and other allowances. Though there is the specific recommendation of the Taxation Enquiry Commission and though that recommendation has been accepted by the Government, it has not been given effect to and there seems to be no attempt on the part of the Government even to take the first steps in that direction. It is stated that the national income has risen. We hear so much about the creation of a socialistic pattern of society and all that. In view of this rise in the national income and the avowed objective of the party in power; are not people right in expecting a humane consideration of these problems? I only refer to this matter to point out that there should not be this wide disparity in the levels of income drawn by people in various sectors of society.

It is useless referring to the fact that Government servants should only starve while at the same time these people who preach to those Government servants should live in a state of luxury. Why have so many questions been put in this House for improving the lot of the Government servants? It is because they are being denied a fair deal. The extravagant expenditure of the Ministers must be controlled and kept to the minimum. For that reason alone, I think, many Members have protested against the lavish and extravagant expenditure incurred in respect of Governor's establishment, Governor's parties and so on and so forth. I strongly protest against the number of parties that are being given by the Ministers and the Governor at a time when it is alleged the Government do not have the necessary finance to give even a none-rupee increase in the dearness allowance of the Non-Gazetted Officers immediately as that would result in an extra expenditure of Rs. 24 lakhs. But lakhs and lakhs of rupees are being spent extravagantly.

11-50
a.m.

As my time is short, I shall refer only to one more point. There is a unanimous opinion throughout the country—even the Government have admitted it—that the rise in the price of foodgrains is due to one reason only, viz., the hoarding of foodgrains by unsocial elements. That diagnosis is accepted universally without question. When the diagnosis is known, instead of seeking to remedy the situation by taking action against hoarders and other anti-social elements and preventing them from going beyond certain limits, the Government are opening fair price shops. We are supposed to import rice from other countries when it is

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [11th August 1956]

already available in the country, to drain our foreign resources. Now, Sir, the Government are not in any way reluctant to apply the Preventive Detention Act in the case of trade unionists if they resort to strikes or lead processions. If they can take action against the trade unionists, why do they hesitate to apply the Preventive Detention Act in the case of these anti-social elements and hoarders and put them behind prison bars? Let them at least say that they will take strong action against those who hoard foodgrains even though they may be reluctant to do so. This is a period of electioneering and they do not want to take action against any one who may pay something into the Congress coffers. At least let them mobilise public opinion against the activities of hoarders. Public opinion must be mobilised against them so that there may be a general boycott of such trading elements. Sir, though five months have passed, still there is a strong tendency for a rise in the inflationary pressures in our economy. It is due only to an open conspiracy to loot the public. In that looting of the public, the Government apparently seem to have a share. The prices of agricultural commodities at the time of the harvest would represent the actual money the agriculturists would have got. The difference between the prices of agricultural commodities then obtaining and the prices now quoted by hoarders would represent the extent of the loot of the public. This group of people have even got the temerity to indulge in a conspiracy of booking wagons and then cancelling them at the last minute, so that the supplies may not reach their destination. This clever design by the hoarders has been openly alleged by the Government. When such an open conspiracy is being carried out in front of the public, my question is why it is that this Government have not taken any action against such hoarders. Are we to take it that this Government have also a part in this conspiracy? Therefore, my humble submission is that this Government should take steps to bring to book these hoarding elements by at least utilising the Preventive Detention Act and arresting a few of them and putting them behind prison bars. I am sure, there will be no need to open more fair price shops, if a little deterrent action is taken right at the beginning against them. In this connection, I wish to refer to the speech made by the Leader of the Congress Party, Mr. Nehru, at the time of Bengal famine, as soon as he was released from prison. He said that if he had been at the helm of affairs, every lamp post would have been decorated with the corpses of the blackmarketeers. But to-day at least in the City of Madras we find that the lamp posts only carry advertisements to the effect that there is a film called 'Madurai Veeran.'! In brief, I can plead once again that there should be justice done to the Government servants at least on the basis of the recommendations made by the Taxation Enquiry Commission, as a first step in that direction. For the hospital workers who are employed for 13 to 15 hours, the provisions in the Minimum Wages Act and the Workmen's Compensation Act at least should be made applicable. Secondly, effective action should be taken against hoarders who are causing so much pauperisation among

11th August 1956]

[Sri S. C. C. Anthony Pillai]

the poor people and the salaried workers. By doing so, they can to a large extent reduce the expenditure on the purchase of foreign foodgrains. The net saving would go a long way towards the actual implementation of the Second Five-Year Plan. Thank you, Sir.

(Mr. Speaker resumed the Chair at this stage.)

SRI A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையை பரிசீலிக்குங்கால், அது மிக அழகாகவும், மேனி மினுக்காகவும், அத்திப் பழம் போல் காண்கிறது. ஆனால் அந்த அத்திப்பழத்தை உடைத்துப் பார்த்தால், உள்ளே புழுக்களும், கொசுக்களும், ஈக்களும் மொய்த்து பார்ப்பதற்கே அருசையாகயிருக்கிறது. அதே போன்று, கவர்னர் உரையில் விளக்கங்கள் நன்றாக இருந்தபோதிலும், நடைமுறையில் மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய அம்சங்கள் ஏதாவது குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றனவா என்றால், ஒன்றையும் காணோம். ஆனால், அதற்கு மாறாக, லட்சாதிபதிகளுக்கும், கோடீஸ்வர்களுக்கும், மில் முதலாளிகளுக்கும், நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய அம்சங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

பல பெரிய தொழிற்சாலைகளை அமைத்திருக்கிறோம், நீர்தேக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆஸ்பத்திரிகளை சாலைகளை நிறுவியிருக்கிறோம், கனரக தொழிற்சாலைகளை அமைக்க இருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சர்க்கார் சொல்லும் போது, மேனாட்டவர்களும், மேதாவிகளும். அறிஞர்களும், அறிவாளிகளும் பாராட்ட தகுந்த முறையில் தான் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் நாட்டிற்கு தேவைதான், நன்மை பயக்கக் கூடியது தான். ஆனால் நடை முறையில் இவற்றின் பலன் பெரிய முதலாளிகளுக்கும், நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும் போய் சேருகிறதே ஒழிய, ஏழை மக்களுக்கு அல்ல. அவர்கள் நாளுக்கு நாள் நலிந்து வருகிறார்கள். பட்டினி, பஞ்சம், வேலையில்லா திண்டாட்டம் ஆகிய கொடுமைகளுக்கு ஆட்பட்டு அவதியுறுகிறார்கள்.

அரசாங்கம் சொல்லுகிறது, அமைச்சர்கள் கூறுகிறார்கள் நெல் விளைச்சல் அதிகமாகியிருக்கிறதென்று, ஆனால் என்ன காண்கிறோம். சென்ற வருடம் படி 8 அணவிற்கு விற்பனை அரிசி இன்று ஒரு ரூபாய் விற்கிறது. ராஜாஜி காலத்தில் கிடைத்த சிமெண்ட், இரும்பு, இன்னும் பல பொருட்கள், இன்று கிடைக்காமல் திண்டாடுகிறார்கள் மக்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில், 100 டன்கள், 200 டன்கள் என்று, சிமெண்ட், steel முதலியவை, பணம் படைத்தவர்களுக்கு, மேதாவிகளுக்கு, அதிகாரிகளோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டுப் பணங்களுக்கு, அமைச்சர்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள பணக்காரர்களுக்கு, ஆசியவர்களுக்குத் தான் கிடைக்கிறது. எதோ 10 மூட்டை சிமெண்டு, அல்லது 5 அந்தர் steel தகடுகள் வெண்டுமென்றால், பொது மக்கள், ஆறு மாதம் அல்ல இரண்டு வருடங்கள் மனுக்கள் போட்டு, பிளாண்கள் அனுப்பினாலும் ஒரு வித பலனும் ஏற்படாமல் மோசடி செய்யுமுள்ளவிற்கு இன்றைய தினம் கண்ட்ரோல் (control) முறை இந்த சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது, இத்தோடு மட்டுமல்லாமல், அந்த அலுவலகங்களிலுள்ள அதிகாரிகளும், குமாஸ்தாக்களும் பொதுமக்களுக்கு பல இன்னல்களை, அநியாயங்களை விளைவிக்கிறார்கள். நாம் நினைக்கிறோம், கணமரோல் முறையை வைத்திருக்கிறார்கள், நியாயமான விலைக்கு எல்லோருக்கும் பொருள்கள்—விநியோகிக்கப்படுமென்று, ஆனால் நடைமுறையில் மக்கள் மிகவும் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிக ரிகளை திட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த சர்க்கார் எப்போது மாறும் என்று கருதுகிறார்களே தவிர வேறு கிடையாது. எங்கே பார்த்தாலும் உணவுப் பஞ்சம், வேலையில்லாத திண்டாட்டம்.

பொதுவாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எங்கே சென்று வேலை கேட்டாலும், உங்களுக்கென்று தனி இலக்கா இருக்கிறது. அங்கே போய் கேளுங்கள்

[Sri A. Ratnam]

[11th August 1956]

என்கிறார்கள் அவர்களுக்கு யாதொரு சலுகையும் காட்டுவதில்லை. நிலம் கொடுப்பது கிடையாது. எந்த விதமான நன்மையும் எந்த அதிகாரியும் செய்வது கிடையாது. காரணம் பொருமை, ஜாதி வேற்றுமை. அந்த இனமக்கள்—முன்னேற்றமடைந்து விட்டால், நாம் படுபாதாளத்தில் போக வேண்டி ஏற்படுமென்ற பயத்தால், எல்லா இலாபக்காலிகளும் அவர்களுக்கு வேலையில்லை என்று இருட்டடிப்பு செய்யப்படுகிறது. சென்ற நான்கு வருட காலத்தில், ஒரு உத்தியோகஸ்தர் வேலையோ அல்லது கூலி வேலையோகூட ஹரிஜன டிபார்ட்மெண்டில் கொடுக்கப்படவில்லையென்றால், வேறு எந்த டிபார்ட்மெண்டில் கொடுத்திருப்பார்கள் என்பதை நீங்களே புரிந்து கொள்ளக்கூடும். வேறு எந்த டிபார்ட்மெண்டில் வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். தேற்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கையில், 20 லட்சம் மனுக்கள் வந்தன வென்றும், ஒரு சில ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்ததாம் என்றும் சொன்னாரே தவிர, யாதொரு புள்ளி விவரமும் கொடுக்க வில்லை. 100க்கு 99 பேர் இந்த ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இந்த வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை நீக்க ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்னவென்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

பொருள்களின் விலை நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஏழை N.G.O.-க்களின் நிலை மோசமாகக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வே, பஞ்சப்படி உயர்வோ கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த சர்க்காரால் பஞ்சப்படி, இதே ராஜ்யத்தில் வேலை செய்கிற மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு கொடுக்கப்படுவது போன்று, தங்களுக்கும் கொடுக்கவென்றமென்று இந்த ராஜ்ய N.G.O.-க்கள் கேட்கிறார்கள், ரெயில்வேயில் வேலை செய்கிற போர்ட்டுக்கு கொடுக்கப்படுகிற சம்பளத்திற்கும், இந்த சபையில் வேலை செய்கிற ஒரு பியூவைக்கு—கொடுக்கிற சம்பளத்திற்கும் உள்ளே பேதம் மிகவும் அதிகம். போர்ட்டர் 100 ரூபாய் வாங்குகிறான். ஆனால் இங்கே பியூன் வேலை செய்கிற, நாம் கொண்டு வருகிற சட்டங்களையெல்லாம் நடைமுறைக்கு கொண்டு வருகிற சிப்பந்திகள் அவதிப்படுகிறார்கள்.

போலீஸ் இலாபக்காவில் என்ன காண்கிறோம்? மதுவிலக்கை அமுல் நடத்துகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, சேரியில் சென்று சாரயத்தை காய்ச்சுங்கள். குடிசைத் தொழிலாக்குங்கள் என்று மக்களை ஊக்குகிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள், இன்ஸ்பெக்டர்களைல்லாம் பாதைகளில், சாலைகளில் குடிக்கிறார்கள். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு காவலாளிகளாக இருக்கிறார்கள். காட்லன் (cotton), விபசாரம் இது போன்ற காரியங்களுக்கு எல்லாம் நமது போலீஸ் இலாபக்கா காவலாளியாக இருக்கிறதே தவிர, அவைகளை ஒழித்து சட்டத்தை நிலை நிறுத்த—அவர்களில்லை. சர்க்கார் கொண்டு வருகிற சட்டங்களெல்லாம், கவர்னர் குறிப்பிட்டுள்ளாரே அந்த சட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டால், மக்களுக்கு நன்மை பயக்குமா என்றால், நடுத்தர மக்களுக்கு, ஏழைகளுக்கு நன்மை பயக்காது, பணக்காரர்களுக்கு தான் பயக்கும். ஆனால்—ஏழைகளின் மேல் அவைகள், கொடூர ரூபத்தில், அரக்கர்களைப் போல், குண்டு, துப்பாக்கியோடு பாயும், விவசாயத் தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால், நியாயமான கூலி கேட்டால், அடி பிடி, உதை அடை சிறையில், சுட்டுக்கொல் என்று சிறும். ஆனால் மிராசுதாரர்கள் அநியாயமாக நடந்துகொண்டால், பெரிய முதலாளிகள் அநியாயமாக நடந்துகொண்டால். அவர்களை தொடாது. பாட்டாளி மக்களுக்கு, தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு நியாயம் கிடையாது. கேள்வியும் கிடையாது. சத்தியவேடு, புகலம்பாடி கிராமத்தில் ஹரிஜனங்கள் 3 வராமா பட்டினி கிடைக்கிறார்கள். ஹரி ஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுக்கவில்லை மிராசுதாரர்கள். என்ன செய்கிறது போலீஸ்; கலேக்டர்கள், அமைச்சர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? ஹரி ஜனங்கள் வேலைக்கு செல்லவில்லையென்றால் ரிஸர்வ் போலீஸ் படை கொண்டுவரப்பட்டு நொறுக்கப்படுகிறார்கள். அங்கே மூன்று வாரமாக ஹரி ஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை. மற்ற ஜாதிக் காரர்களை வெளியிடங்களிலிருந்து அழைத்து வந்து, வேலைக்கு அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். எங்கே ஹரிஜனங்களுக்கு நியாயம் செய்யப்

11th August 1956]

[Sri A. Ratnam]

படுகிறது. ஏழைகளுக்காக போடப்படுகிற சட்டங்கள் எல்லாம், அலுவலக அறைகளில் சாமியர்களைப் போல் தபஸ் கிடக்கிறது, உண்ணாவிரதம் கிடக்கிறது குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்காக கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்கள் படுத்து தபஸ் கிடக்கிறது, உண்ணாவிரதம் இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் **Compulsory Labour Act** இருக்கிறதே அது, அவர்கள் பேரில்—உடனடியாக வேலை செய்கிறது. இது போன்ற சமயங்களில் எல்லாம் நமது அமைச்சர் குழாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால், அதிகாரிகள் சரிவர வேலை செய்கிறார்களா என்று கண்காணிக்கவேண்டும். **N.G.O.**-க்கள் சம்பள உயர்வு கேட்கும் போது பணமில்லை என்கிறது சர்க்கார். **N.G.O.**-க்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்றால், பெரிய **project** வேலைகளில் கோடிக்கான பணத்தை முதலாளிகள் கொள்ளையடிக்கிறார்கள். அதை நிறுத்தி கொடுக்கக்கூடாதா என்று கேட்கிறார்கள். அது மிகவும் உண்மையாகத் தான் இருக்கிறது. அவர்கள் வேலை செய்யவில்லை என்றால், இந்த நாடு குட்டிச் சுவராசி விடும்.

எனவே நியாயத்தைப் பார்த்து அவர்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய அவா. அதைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டும். இன்று உணவு கஷ்டம், படிப்பதற்குக் கூட கஷ்டம். பணம் இல்லாதவன் எவ்வளவு புத்திசாலியாக இருந்தாலும், அவனுக்கு காலேஜில் இடம் கிடையாது. ஹரிஜனங்களுக்கு என்று சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். கவர்ன்மெண்ட் காலேஜுக்குச் சென்றால் அனுமதி கிடையாது. ஆகையினாலே “உனக்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஸ்தானம், அங்கே இருக்கிறது போ” என்று விரட்டி அடிக்கிறார்கள். எனவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக வாடுகிறார்கள். மேலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மனுக்கள் போட்டால் 1,000 கணக்கிலே கொடுக்கப்படுகிற மனுக்களில் 40, 50, பேர்கள் தான் பொறுக்கி எடுக்கிறார்கள். பணக்காரர்களுக்குத் தான் வசதி இருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒருவருக்கும் கிடையாது. மெடிகல் காலேஜை எடுத்துக் கொண்டால், எங்கே பணம்? என்று கேட்கப்படுகிறது. பெற்றோர்கள் கொண்டு வந்து 3,000, 2,000 ரூ. என்று கணக்கிட்டுக் கொடுத்தால் தான், அவர்களுக்கு நடக்கும். பணக்காரர்களுக்கு இடம் கிடைக்கிறதே, தவிர, அதில் ஏழை மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்காமலேயே ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் வாடுகிறார்கள். காலேஜிகள், மெடிகல் காலேஜை என்ஜினியர் காலைஜிகள் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும் இதை ராஜ்யத்தில் ஆஸ்பத்திரியில் இப்போது நோய் வருவதற்குக் காரணம், வருமை வேலையில்லாத திண்பட்டம். பஞ்சம், பட்டினி இவைகள்தான். இவைகளில் கஷ்டப்படும் ஏழைகளுக்கு ஆஸ்பத்திரியில் இடம் இருக்கிறதா என்றால், இடம் கிடையாது. **General Hospital** போன்றவைகளில் எல்லாம் நீங்கள் போய் பாருங்கள். பணம் கொடுத்தால் டாக்டர்களுக்கு 50, 100 ரூ. என்று பணம் கொடுத்தால் தான் அங்கே மருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. 2, 3. மாதமாக, **Stanley** ஆஸ்பத்திரியிலும், **General** ஆஸ்பத்திரியிலும், இடம் கிடைக்காமல், பல பேர் தெருவில் செத்தார்கள். கனம் மந்திரி ஷெட்டி அவர்களுக்கு இதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆஸ்பத்திரியை என்னைப் போன்றவர்கள் போய்ச் சொன்னால், இவர்கள் திட்டிகிறார்கள். மருந்து இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் மந்திரியிடம் சொல்லியும் இதைப் பற்றி விசாரிப்பதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை. ஜனரல் ஆஸ்பத்திரியில் இதைப் பற்றி நான் முறையிட்டேன் என்ன நடந்தது? உங்களுக்குக் குற்றச்சாட்டு சொல்லும்படியாக இருக்கிறது. இடம் கொடுக்க முடியாது என்றார்கள் இப்படி. நோயாளிகள் மருந்தில்லாமல் ஆஸ்பத்திரியில் இடமில்லாமல் 2 பேர் தெருவில் செத்துக்கிடக்கிறார்கள் என்று ஏழைகளுக்கு இந்த நாட்டிலே வேறு இடம் கிடையாது. சாதாரணமாக பொது மக்கள் பணத்தைக் கொண்டதான் ஆஸ்பத்திரியும் மற்ற காலேஜிகளும் இவைகளின் நிர்வாகம் நடக்கிறதென்றால் பணக்காரர்களுக்குத் தான் அதிகம் லஞ்சம் நடைபெறுகிறது என்றால் ஏழைகளுக்கு கிடையாது. பொது மக்களுடைய வரிப் பணத்தைச் சரிக்கட்டி, பணக்காரர்களுக்குச் செல்கிறது என்றால் எங்கே நியாயம் இருக்கிறது? யாருக்குச் செல்கிறது பணம்?

12-08
p.m.

[11th August 1956]

12-10
p.m.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്ണർ ചെയ്യുന്ന പ്രസംഗത്തിൽ മലബാറിലേയും തെക്കൻ കണ്ണൂരിലേയും അംശങ്ങൾക്കു ഭാവികൾ ആശംസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസ്താവനയെ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടും കൃതജ്ഞതയോടുംകൂടി അനുസ്മരിക്കുന്നു. കേരള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരത്തെ ഇനിയും നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ചില പരിശ്രമങ്ങൾ അനുഷ്ഠാനം അനിവാര്യവും നടക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള കേൾവകൾക്കു വിരുദ്ധം ഇട്ടുകൊണ്ടാണ് ഗവണ്ണർ ഈ പ്രസ്താവന ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മദിരാശി ഗവണ്ണർഷ് ഒരു പ്രത്യേക കേരള സംസ്ഥാനസൃഷ്ടിയെ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നു ഗവണ്ണർക്കെ പ്രസംഗം തെളിയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ലോകസഭയിൽ സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനാ ബിൽ പാസ്സാക്കാനോടുകൂടി ഇനി കേരളത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരത്തെ തടയാനുള്ള സംരംഭങ്ങൾക്കു വിജയമുണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മലബാറിനെ സ്പർശിക്കുന്ന പല പ്രധാന കാര്യങ്ങളും ഗവണ്ണർ അഭ്യേഖനത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നത് വളരെ വ്യസനകരമാണ്. മലബാറിന്റെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പ്രശ്നങ്ങളെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ട് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നന്ദിപ്രമേയത്തിന്നു ഞാൻ ഒരു ഭേദഗതി വാക്കുരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആ ഭേദഗതിയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളിലേക്കു സഭയുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കാമെന്നും ആ കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്.

“(a) That no mention is made of the future of the Members of Malabar district and of Kasaragod taluk of South Kanara district of this House immediately after the Reorganization of the States;

(b) that no suggestions have been offered in order to avoid extension of President's Rule from the Travancore-Cochin State to Malabar district and to Kasaragod taluk;

(c) that no suggestion has been made to associate the people of Malabar through their elected representatives in the division of assets and liabilities and other vital matters connected with the separation of Malabar from Madras State;

(d) that no mention has been made about the adequate and effective representation of the Muslims and other minority communities in the Legislatures, Local Bodies and Administrative Services; and

(e) that no protection has been suggested to afford relief to the Muslim community from the handicaps resulting from the enforcement of the provisions of the Madras Building Rules regarding the construction, extension and repairs of mosques, madrasahs and similar religious institutions.”

സർ, മലബാറിലേയും കാസർഗോഡു താലൂക്കിലേയും എം.എൻ.എ. മാരെക്കു ഭാവിയിലെ സംസ്ഥാനപരിഷ്കരണ ഗവണ്ണർഷ് പ്രോജക്ടിലെ ഗവണ്ണർഷിന്റെയും കൗൺസിലിലെ ഗവണ്ണർഷിന്റെയും അനുമതിയോടെ മലബാറിലെ ജനങ്ങളുടെ മുഖ്യപ്പെരുക്കം വലിയ അസാധാരണവും വേദനയും ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പ്രസിഡൻ്റ് ഡെൻ്റിയുടെ ഭരണം മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ മുട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ജനായത്തഭരണം മലബാറിലെയും കാസർഗോഡിലെയും ജനങ്ങൾക്കു നിഷേധിക്കുവാൻ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ യാതൊരു രാഷ്ട്രീയപക്ഷവും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനാ ബില്ലിലെ ഒരു ന്യൂനത നിമിത്തം മലബാറിലേയും കാസർഗോഡിലേയും ജനങ്ങളും സംസ്ഥാന പുനർവിഭജനത്തോടുകൂടി പ്രസിഡൻ്റ് ഡെൻ്റിയുടെ ഭരണത്തിൻ്റെ കീഴിൽ വന്നു ചേരാൻ നിബ്ബന്ധിതരായിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു ദുസ്ഥിതിയുണ്ടാകുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ നമ്മുടെ മഹത്തായ ജനായത്തഭരണഘടനയ്ക്കു തന്നെയും വിരുദ്ധമാണ് യാതൊരുപരീക്ഷയും ചെയ്യാത്ത ഒരു ജനവിഭാഗത്തിനു ഭരണഘടനയ്ക്കും ഇന്ത്യയിലെ

A-8

[Sri K. Kunhi Mohamed Shafee] [11th August 1956]

സാധനങ്ങൾ അങ്ങോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നതും ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നതുമാണ്. ആ വലിയ കായ്കണ്ടല്ല. ആനകളെ കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആങ്ങൾക്കു ഉൽകൃഷ്ടമായില്ല. ആനകളിനിയും പെറു പെരുകിപ്പൊളു. മരങ്ങൾ മുറിച്ചു മാറിയാലും ആങ്ങൾക്കു ഭാഗ്യമില്ല. മരങ്ങളിനിയും തളിത്തു വളർന്നുകൊള്ളും. കാടുകൾ നശിപ്പിച്ചാലും ആങ്ങൾക്കു വേദമില്ല. കാടുകളിനിയും തഴച്ചു വളർന്നുകൊള്ളും. മലബാറിന്റെ മണ്ണും ആ മണ്ണിനേന്നു വേർപെടുത്താൻ വയ്യാത്ത വ്യക്തമായ വ്യക്തമായ സാഹചര്യങ്ങളും അവിടെ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യാത്തതിനേക്കാൾ കൂടിയും ഇത്തരം നിസ്സാരമായ സാഹചര്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു വളരെ യാതൊരു വേദനിക്കുന്നതുമല്ല മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ വിഭജനം സംബന്ധിച്ച കായ്കണ്ടിൽ അവരെ പക്ഷ ചേരാൻ അനുവദിക്കാത്ത ആ ഒരു മനസ്ഥിതി, ഇപ്പോഴുള്ളതിൽ ജനപ്രതിനിധികളെ അകറ്റിനിൽക്കുകയും അവരുടെ സഹകരണം പ്രയോജനപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മനസ്ഥിതി ഗവണ്മെന്റ് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്കു വേദനയേറിയ കാര്യമാണ്. തങ്ങളുടെ ഭാവിയിലെ മുഴുവൻ ബാധിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനപ്രശ്നങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കാത്ത അവസ്ഥയെ ധാരാളം ബന്ധുവുമില്ലാത്ത ആളുകൾ കൂടിയായാലായിട്ടു രീതിമാനങ്ങളെടുക്കുന്നവനുള്ളതു് ജനങ്ങൾക്കു വളരെ വേദനയുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള സാഹചര്യമാണ്. ജനങ്ങളുടെ വികാരങ്ങളാണ് സ്വത്തിനേക്കാൾ പ്രധാനം. അതുകൊണ്ടു് സംശയത്തിനും കലുഷിതതയ്ക്കും ഇടംകൊടുക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് അങ്ങേയറ്റം കൃതിമാക്കാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നും ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

എന്റെ ഭേദഗതിയിൽ പറയുന്ന മറ്റു രണ്ടു കായ്കണ്ടെപ്പറ്റിയിട്ടുള്ള കൃത്യത്തിൽ ചിലതു പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലെപ്പറ്റി വളരെ യാതൊരു പരഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജനങ്ങൾ അവശ്യപ്പെട്ടതും ആചരിച്ചതും ഉൾപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് പ്രഖ്യാപിച്ചതുമായ രണ്ടു അനിവാര്യ പദ്ധതികളാണ് കാഞ്ഞിരപ്പുഴ പദ്ധതിയും പാലക്കാടി പദ്ധതിയും. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു പദ്ധതികളും രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. മലബാറിലെ പൂനംഗം കമ്മിറ്റി നാട്ടിന്റെ സമിതിയും ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യവും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു് പല വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങളും ഗവണ്മെന്റുടെ മുമ്പാകെ വെച്ചിട്ടു. അതു മുഴുവനും അക്ഷേപിച്ച് ഏതെങ്കിലും രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ മദിരാശി ഗവണ്മെന്റ് പരിശ്രമിച്ചു എന്നു പറയാൻ വാഴിക്കുന്നില്ല. മലബാറിന്റെ എല്ലാ കായ്കണ്ടും നോക്കാൻ ഇന്നു ഉത്തരവാദിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മദിരാശി ഗവണ്മെന്റ് മലബാറിനെ വേണ്ടി പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ എന്തെന്തെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും അവ നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിന്നു എന്തെല്ലാം നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ കാണാതെ പോയതിൽ ആങ്ങൾക്കു വേദമുണ്ടു്.

സർ, സാമൂഹികനീതി പരിപാലിക്കുന്നതിന്റെയും ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിട്ടില്ല. മുന്തൽമാർക്കും മറ്റു ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങൾക്കും ഈ സഭയിലും മറ്റു ഭരണസ്ഥാപനങ്ങളിലും ഉദ്യോഗസ്ഥരിലും ശരിയായ പ്രാതിനിധ്യം അനുവദിക്കണമെന്നുള്ളതു് എത്രയും ന്യായമായിട്ടുള്ള ഒരു വാദമാണ്. ഈ സഭയിൽ പാഷ് 215 അംഗങ്ങൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു 21 മുസ്ലീമിങ്ങൾ ഈ സഭയിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു ഈ സഭയിൽ 230 ലധികം അംഗങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും മുസ്ലീംങ്ങൾ എല്ലാ പാർട്ടിയിലുംകൂടെ ചേർന്നു ആറോ ഏഴോ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇതു സമുദായ നീതിയെ ചേർന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പണ്ടു കാലത്തു ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ മറ്റും സമുദായനീതി പാലിക്കണമെന്ന ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അതെല്ലാം കത്തകങ്ങളിൽ ചെല്ലുകയോളം പരിഷ്കാരം, കാര്യക്ഷമത മുതലായ ചില പദപ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ടാണ് അതിനെ എതിർക്കുകയെന്നു് പിന്നീടു് ടി. എം. നായരുടെ മേധാവിത്വത്തിൽ ഈ കത്തകസമ്പ്രദായത്തിനെതിരായി നടന്ന പ്രയത്നം വിജയിച്ചതും അതിന്റെ ഫലമായി പഴയ കത്തകങ്ങളെയെല്ലാം പൊളിച്ചെറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കും അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ നൽകുന്നതിന്നു വ്യവസ്ഥയെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് നിർദ്ദേശിച്ചതായതും വളരെ കൃതജ്ഞതയോടെയാണ് ആങ്ങൾ നൃഗ്നരായതു്. സാമൂഹികനീതി പുലർത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ മദിരാശി സംസ്ഥാനമാണ് ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു പല സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം നൽകിയിട്ടുള്ളതു്. ഈ മദിരാശി സംസ്ഥാനമാണ് പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളിൽപ്പെട്ട ആളുകൾക്കും ഭരണ കൊണ്ടുനടത്താനും ഉദ്യോഗാർത്ഥികളെ മണ്ഡലങ്ങളിൽ ഉന്നതമായ സ്ഥാനങ്ങൾ അലങ്കരിക്കാനും

11th August 1956] [Sri K. Kunhi Mohamed Shafee]

അർദ്ധവും പ്രാപ്യവും ഉണ്ടെന്നു ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തുള്ളതു്. പരിഷ്കാരോന്മുഖ്യമായും പ്രാപ്യമായും വേരിൽ പുറത്തുപുട്ടിടുന്ന സമുദായങ്ങളിലു ഭരണയന്ത്രം നടത്തുന്നതിന്നും ഭരണാധികാരത്തിന്റെ ചെങ്കോൽ പിടിക്കുന്നതിന്നും ഏറ്റവും ഉന്നതമായ പദവികൾ വഹിക്കുന്നതിന്നും പ്രാപ്യവുമുള്ളവരുണ്ടു് എന്നു ഇന്നു സകലരും സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുസ്ലീങ്ങളേയും മറ്റു ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരിക്കലും ഈ അവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെടരുതെന്നാണ് എന്റെ അഭ്യർത്ഥന. മതവിശ്വാസത്തിന്റെ വേരിലാ സമുദായത്തിന്റെ വേരിലോ ഭരണാധികാരം എല്ലാ പൊരമാർക്കും ഉറപ്പുകൊടുത്തിട്ടുള്ള സമുദായം നിഷേധിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും ഏതു ന്യൂനപക്ഷത്തിൽപ്പെട്ട ആളായാലും സകല വിധ സമർപ്പങ്ങളും ഉൾപ്രാപ്യമാക്കങ്ങളും നഷ്ടപ്പെടരുതെന്നും നമുക്കു മെന്തായ ഭരണഘടനയിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. മുൻപോന്നു എന്നോ ക്രിസ്ത്യനിയം എന്നോ മറ്റേതെങ്കിലും വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളാണെന്നോ പറഞ്ഞു ആരെയും മാനിനിഷ്ഠൻ വാടില്ല, ആർക്കും അർഹിക്കുന്ന അവകാശങ്ങളും സ്ഥാനങ്ങളും നിഷേധിക്കപ്പെടരുതു് എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. മലബാറിലും മലബാർ സംസ്ഥാനം ഇക്കാര്യത്തിൽ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു മാതൃകയായിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ വിനിതമായ അഭ്യർത്ഥന. മലബാർ ഗവണ്മെന്റു് എന്നും ആ സർക്കിത്തി നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നാണ് എന്റെ അഭ്യർത്ഥന.

ഇന്നു മലബാറിൽ മുസ്ലീങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പള്ളികളും മദറാസുകളും മറ്റു മതസ്ഥാപനങ്ങളും ജെയറുകയും നന്നാക്കുകയും പുതുക്കുകയും വിനോദിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ ചില വിഷയങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോഡു് രണ്ടു കൽ പ്രമേയങ്ങളും ഇക്കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. ആ പ്രമേയത്തെ സ്റ്റാൻഡുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ അസംബ്ലിയിൽ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടു് ആ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആലോചനയിലിരിക്കുന്നു എന്നാണ് മറുപടി കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. മലബാർ ബീജിസ്റ്റർ റൂൾസിലുള്ള ചില രകരാനുകൂല്യം ഈ വിഷയത്തു കാരണം. ഈ വൈഷമ്യം പരിഹരിക്കുന്നതിന്നു ബിൽഡിങ്ങ്സ് റൂളുകളിൽ അടിയന്തരമായി ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റു് സർവ്വശ്രദ്ധ പരയിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

പൊതുവായി പറഞ്ഞാൽ അപ്രാപ്യസാധനങ്ങളുടെ വില്പനയും നിമിത്തം സംശയാണകാരായ ജനങ്ങൾ വളരെ വിഷമത്തു അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. ഭിക്ഷുധാന്യങ്ങളുടെ വില്പനയും തടയാൻ നിയന്ത്രിയുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും ന്യായവില ക്ഷാപ്തകൾ തുറക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതേയുണ്ടു് ഇന്നു വില്പനയുടെ അതിന്റെ ഭയങ്കരത. പാലക്കാടു് കെരളിൽ ന്യായവില ക്ഷാപ്ത തുറന്നിട്ടില്ല. നെല്ല് സഭരിച്ചു വില്പന ധാരാളം കച്ചവടക്കാരുള്ള ഒരു പട്ടണമാണു് പാലക്കാടു്. എന്നിട്ടും അവിടെ ഇന്നു അരി നാരായത്തിന്നു 14-ം 15-ാം അണയ്ക്കാണ് വില്പനയു്. ഈ വില്പനയെ തടയുന്നതിന്നു അടിയന്തരമായി പാലക്കാടു് ന്യായവിലക്ഷാപ്തകൾ തുറക്കണമെന്നു്. തുറക്കുമെന്നു കലക്ടർ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും ഇതുവരെ ഉറന്നിട്ടില്ല. ഇക്കാര്യത്തിലും ഗവണ്മെന്റിന്റെ അടിയന്തിര ശ്രദ്ധ പരവശ്യമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* DR. K. B. MENON : Mr. Speaker, Sir, I do not wish to take the cue from His Excellency and bid adieu to the House for unlike him I suppose I will have another opportunity to do it. I would like to avail of this opportunity to invite the attention of the Government to some of the difficulties arising from the change-over which I know are inevitable but a satisfactory solution of them is necessary in order to avoid leaving over a residue of misunderstanding, ill-feeling, suspicion and hatred. 12-27 P.M.

Many a Member has made reference on the floor of this House to elephants being transported across the borders, and of trees being cut. I am not worried about that for I have ample faith in Mother Earth and in mother elephants to replace these in

[Dr. K. B. Menon]

[11th August 1956]

an ample measure. What I am worried about is, as I said, the passions and emotions that are whipped up by interested parties. These things are talked in buses, in railway trains, in street corners and in tea-shops. The contradictions issued by the Government have been ineffective because there has not been consistency in the wording and in the content of these statements. I feel under these circumstances that in order to avoid this residue of ill-feeling being left over, the Government should consider the appointment of a Partition Council, as was done in the case when the Andhra State was formed, with popular representation on it.

12-30
p.m.

Next, I would invite the attention of the Government to the safety and security of those Government employees who have opted for Malabar. We should remember that our association with the Madras State is many centuries old and that people from Malabar have served the Madras State very loyally and it would be very sad if at the time of the partition they are left in the lurch. Tamil Nad will not have those problems which Malabar will be having after the partition. Malabar is part of a State and there will have to be an integration effected in services and in many other ways with the Travancore-Cochin State, the residuary State. What kind of Government will be coming in this State we are not sure. People are afraid of a political instability that is likely to result from the partition, that is from the creation of the Kerala State. I would therefore request the Government of Madras to see that those who have opted for Malabar are given security of service. It must be remembered that many of them have served for nearly 10 or 12 years without being confirmed and if those cases are not carefully handled, they will be completely at the mercy of a Government that will be coming into existence in Kerala and we do not know what kind of Government it will be. I feel that it is the responsibility of the Madras State to safeguard the interests of those servants who have opted for Malabar. I need not speak of those who are remaining in Tamil Nad, for I am perfectly sure that the future Government of Tamil Nad will be very impartial and will take care of them.

Then, I would invite the attention of the Government to the Five-Year Plan. The Governor's Address says that the District Plan for Malabar has been finalized. If I remember aright, there was a meeting some four months ago of the Planning Board in the Secretariat attended by the Hon. the Finance Minister himself. There were some issues about which we were to be given information and on which further discussion was called for, but the Planning Board never met. I understand that the Planning Board of South Kanara met. It is high time that the Collector called for a meeting of the Planning Board and discussed these Plans with the Members. There is a feeling among the people that during the interim period Malabar will be 'a no-man's land' with no responsibility of the part of the Travancore-Cochin State. Therefore, it is the responsibility of the Madras Government to create confidence in the people of Malabar that during the interim

11th August 1956]

[Dr. K. B. Menon]

period, the Second Five-Year Plan will not go by default. I had personal talks with the Hon. the Finance Minister on the subject and though I am convinced that there will be no neglect, I would like him to tell the people of Malabar that so far as the implementation of the Second Five-Year Plan is concerned, Malabar will not be neglected during the interim period and that she will have her due share.

Next I would like to refer to the constitutional position to which reference has been made by so many Members. To extend the President's Rule to a Part-A State from a Part-B State will be unfair and will also be unconstitutional. The attention of the Government has been drawn to that, but I do not know how they are going to solve the problem. To impose the President's Rule will be unfair and to send away the Members who have been elected to the Madras State without any formality will, I feel, be arbitrary. I would like to invite the attention of the Government to this problem, and we would also like to have some clarification from the Hon. the Leader of the House on this point.

Leaving these constitutional issues aside, I would like to mention that certain offices like that of the Deputy Registrar's in Kasargod are shifted to outside the proposed Kerala State—may be without the knowledge of the Minister concerned. Of course, these things may be done by local officers, but these are being resented locally. Further, this will only add to the ill-feeling.

Now coming to local problem, a deputation consisting of Sri S. Swayamprakasam and myself waited on the Hon. Sri A. B. Shetty in connection with some of the grievances of the students of what is now known as the College of Integrated Medicine. Mr. Shetty was good enough to redress some of their grievances. There must be registration of the students who come out of these colleges either under the old Act or under a new Act. If that is done, I am sure, their status will be raised. It is only reasonable that they must be given the same status as the other medical practitioners, because they are spending the same amount of time and they are undergoing the same curricula of studies. They would also like to have the Royapettah Hospital brought under the Dean of that College and five beds allotted for each student. They must be allowed to register themselves as medical practitioners.

I would next invite the attention of the Hon. the Minister for Education to a letter which I sent regarding the exemption of fees for students up to III Form in Oriental language schools. To take away the exemption will only be a handicap for the study of Oriental languages, particularly Sanskrit and the few institutions in the Madras State are having a rather difficult existence. If the Hon. the Minister would exempt those students also from payment of fees, I think it may serve as a kind of encouragement for the study of Oriental languages.

I wish to thank the Hon. the Finance Minister for interfering in the settlement of the dispute between the management and

[Dr. K. B. Menon] [11th August 1956]

the teachers in the Ganapati High School which went to the unfortunate extent of the teachers going on a strike. The teachers have called off the strike on certain assurances and I am sure that his helpful interference will solve the problems.

Before I close, I would like to refer to the Police affair in Malabar. We have been complaining about the increase in the murder cases and alleged suicides. I had occasion to investigate into a case of alleged suicide and I have gathered sufficient evidence and placed it before the Collector in order that he might have the case reinvestigated. Unfortunately, the doctor gave a certificate of suicide. I also could produce written statements from witnesses that the doctor received money from the parties concerned on various accounts before he gave the certificate. The Collector therefore, asked him, I understand, to retire. I would like to invite the attention of the Government and the Director of Medical Services to this and see that such medical practitioners are severely dealt with.

12-40
P.m.

Yesterday I had occasion to preside over the Ninth August Day celebration and I was told that the Police refused permission for the meeting to be held in that hall. That is rather unfair. I think it is better that the Police do not provoke persons to defy orders, and that they accommodate when there is no difficulty in doing so. Five street meetings were held by the Congress between the 23rd and 30th July with the permission of the Police. But when another party applied for permission to hold meetings, passing of orders on the application was delayed. When our comrades met the Commissioner, he seems to have said that the Department has to be partial to the party in power. I am afraid that this is a very irresponsible statement or commitment by a very responsible officer. This is an attitude which should be ripped in the bud. I request the Leader of the House to see that that attitude does not spread in the Police Force and that no discrimination is made between the party in power and other parties. Thank you, Sir.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : சபை மண்டலத் தலைவர் அவர்களே ! கவர்னர் சொற்பொழிவு என்பது இந்திய அரசியல் சட்டப்படி ஏற்படுத்தப் பட்டது. அந்தப் சொற்பொழிவிலிருந்து மக்கள் எதிர்பார்ப்பது என்ன வென்றால் மக்கள் தற்போது என்னென்ன சிரமத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்த்து அதற்குத் தகுந்த பரிசாரங்கள் செய்ய அரசாங்கம் என்ன திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கின்றனர் என்பதைத் தெரிந்தவுடனே ஒரு விதமான ஆறுதல் அடைவர். மேலும் மக்களுக்கு என்ன நன்மைகளை எல்லாம் எந்தெந்தத் துறையில் செய்வது என்று அரசாங்கம் எடுத்துக் காட்டுகின்ற ஒரு கன்மைமையிலே மக்கள் ஒரு விதத்திலே ஆனந்தமாக இருப்பது இந்த இரண்டு முறையையும் பார்த்து சட்டபூர்வமாகக் கவர்னர் அவர்கள் இம்மாதிரி பல தடவைகளில் சொற்பொழிவு நடத்துவது என்று வருமானால் என்னைப்போல் மனிதனும் மற்றவர்களும் அந்த சொற்பொழிவில் என்ன இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள் என்றால் அரசாங்கம் செய்ததை ஓரளவு சுருக்கமாகச் சொல்லி எதிர்காலத்தில் என்னென்ன தீங்குகளை நிவர்த்திப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்கின்றனர் என்பதைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்லியிருப்பார்களேயானால் அல்லது செய்யப்போகும் நன்மையை இன்னென்னது என்று விபரம் சொல்வார்களேயானால்,

11th August 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

இருக்கின்ற தீமைகளை உள்ளபடியே அறிந்து பரிகாரம் செய்திருப்பார்களேயானால் மக்களுக்கு ஒரு விதமான அமைதி ஏற்படும் என்பது உண்மை. அந்த விதத்தில் பார்க்கின்ற காலத்தில் இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கும் கவர்னர் அவர்களைய சொற்பொழிவானது மிகவும் ஏமாற்றத்தை கொடுக்கின்றது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலிலே பலரும் பேசினார்கள் இன்றைய தினம் மக்கள் பல சாமான் களுடைய விலை உயர்வின் பற்றும் கஷ்டத்தை கவர்னர் அவர்களுடைய சொற்பொழிவிலும் உணவு தானியங்கள் விலை உயர்ந்திருக்கின்றது என்று மட்டும் சொன்னார். மற்ற உணவுப் பொருள்களின் உயர்வைப்பற்றி அவர் குறிப்பிடவில்லை என்பது வருந்தத் தக்கது. அப்படி விலை பல உணவுப் பொருள்களின் விலை இவ்வளவு அதிகமாய் இருக்கின்ற காலத்தில் அவருடைய சொற்பொழிவிலிருந்து பார்க்கிறபோது யார் பதுக்குகின்றார்கள் என்று அதுவும் நகரப்புறங்களில் இருக்கின்ற மக்கள் தான் பதுக்குகின்றார்கள் என்பது மிகவும் வருந்தத் தகுந்தது. அவர்கள் செய்கின்றார்கள் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. மற்ற இடங்களில் இருப்பதையும் குறிப்பிடாமல் இருப்பது வருந்தத் தகுந்தது. அதில் நகரப்புறங்களில் ஏதோ ஒரு வகுப்பினர் இதெல்லாம் ஈடுபட்டு இருக்கின்றவர்கள் மட்டும் தான் பதுக்கின்றார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருப்பது மிக மிக வருந்தத் தக்கது. ஆகையினாலே இதிலிருந்து அரசாங்கத்தினுடைய போக்கு நாட்டில் இருக்கும் உண்மையத் தக்கபடி தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்று தெரிகிறது. இன்றைய தினம் காலையில் உணவுப் பங்கும் முறையைக் குறிப்பிட்டார்கள். கவர்னர் பிரசங்கத்தில் என்ன இருக்கிறது? உணவு தானியங்கள் விலையை குறைக்க அதற்காக நகரப்புறங்களில் சில கடைகள் ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன. அதற்கு மேல் அரசாங்கம் ஏதும் செய்யவில்லை என்பதும் நன்றாக வேளிப்படுகின்றது. இன்றைய தினம் நாட்டில் பார்டீப் மோனாலி தஞ்சை ஜில்லா சம்மந்தப்பட்ட வரையில் சொன்னால் நகரப்புறங்களில் சில கடைகள் திறக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அரிசியைக் கொடுப்பது என்பதற்கு மட்டும் மற்ற தானியப் பொருள்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கு அதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆராய்ந்தாகத் தெரிய வில்லை. அதைக் குறைப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகையினாலே தான், இன்றைய தினம் நாட்டுப்புறங்களில் சாதாரண நடுத்தர மக்கள் என்று சொல்கின்ற எத்தனை பேர்களும் மற்ற உணவுப்பொருள் தானியம் விலை ஏறியதால் பலவிதமான கஷ்டங்களில் படுகின்றார்கள் என்ற அந்த நிலைமையை காட்ட அரசாங்கம் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்ற தன்மையில் அவருடைய சொற்பொழிவு நிகழ்ந்திருக்கிறது என்றால் இது மிக மிக வருந்தத் தகுந்தது என்பதை நாம் எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆகையினாலே தனி நாட்டில் இருக்கும்படியான உண்மையான நிலையை இந்த கவர்னர் அவர்களுடைய சொற்பொழிவில் விளக்கப்படவில்லை, அதற்குப் பரிசாரமும் பார்க்கவில்லை என்பது தான் இதிலிருந்து புலப்படுகிறது. அதற்கு அடுத்தபடியாக “எப்போதும் செல்வது போல்” என்னும் பேரால் இந்த முதல் 5 ஆண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றியும் அல்லது 5 ஆண்டுத் திட்டம் பற்றியும் பெருமையானது என்பதை அந்தச் சொற்பொழிவு காட்டுகிறது. முதல் 5 ஆண்டுத் திட்டத்தின் பெருமைகளைப் பற்றியும், 2-வது 5 ஆண்டுத் திட்டத்தின் பெருமைகளைப் பற்றியும் இங்கு மட்டுமல்ல மத்தியிகள் பேசுவது மட்டுமல்ல நாட்டில் இதற்காகச் சம்பளம் கொடுத்து பிரச்சாரம் செய்பவர்கள் எல்லாம் இந்தியாவில் இருக்கின்றார்கள், செய்கின்றார்கள். அந்த 2-வது 5 ஆண்டுத் திட்டம் பிரச்சாரம் பல இடத்தில் நடக்கிறது என்றால் அதில் ஏதாவது சில நன்மைகளைச் செய்கிற முறைல் அமைக்கவில்லை. இத்தனை பிரச்சாரத்துக்கும், இத்தனை சொற்பொழிவிற்கும், இத்தனை பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் தகுந்த முறையில் பலன் உண்டா என்று பார்ப்பது நமது கடமையல்லவா என்பதைத் தான் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். எத்தனையோ கோடி ரூபாய்கள் செலவு செய்கின்றார்கள் அத்தனை ரூபாய்க்கும் தகுந்த பலன் இங்கு வரமுடியுமா என்பதைப் பார்க்கிற போதுதான் மனது வருந்தாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஆங்காங்கு வரி கொடுப்போரின் பணத்தைக் கொண்டதான் இது ஈடுற வேண்டும் என்று இருக்கிற நிலைமையில் இன்றைய தினம் அரசாங்கத்தின் கடமைகள்

[Sri S. Swayamprakasam]

[11th August 1956]

என்னவென்றால் : ஒரு சில தொழில்களுக்கு மட்டும் செலவு செய்து விட்டு பின்னால் எந்த வேலையையும் பாக்கி வேலைகளைக் கைவிடாமல் அரசாங்கம் இன்றைய தினம் உற்சாகமாகச் செலவு செய்து வீண் செலவுப் போகின்ற பணத்தைத் தக்கபடி செலவு செய்வதில் அரசாங்கம் அதில் தகுந்த காரணம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

12-46
p.m.

அங்குள்ள பலவிதமான உத்தியோகஸ்தர்கள் தாங்கள் என்ன வேலை செய்யவேண்டும் என்பதற்கு அதிகார பூர்வமாக உத்தரவு வந்து தெரிந்து கொள்வதற்கு பல மாதங்கள் ஆகின்றன. அதுவரையில் அவர்களுக்காக கொடுக்கப்படும் சம்பளப் பணம் வீணாகப்போகின்றது. என்ன வேலை செய்யவேண்டுமென்று அவர்களுக்குத் தெரிவிக்காத வரையில் அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? இப்படி பொது மக்களுடைய வரிப் பணம் விரயமாக்கப்படுகிறதே என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் சில ஜில்லாக்களுக்குத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது கோயமுத்தூர், இராமநாதபுரம், நல்கிரி, தேலம், மலபார், செங்கற்பட்டு ஆகிய ஜில்லாக்களுக்குத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுவிட்டன என்றும், இதர ஜில்லாக்களுக்குக் கூடிய சீக்கிரம் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுவரும் என்றும் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு ஆண்டு முடியப்படுகிறது. எனக்குமுன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் கே. பி. மேனன், மலபார் ஜில்லாவிலே இப்படிப்பட்ட திட்டம் முடிவடைந்திருக்கிறது என்பது தமக்குத் தெரியவில்லை என்று பேசினார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களின் நிலைமையைக் கொஞ்சம் அலசிப் பார்த்தால், அங்கு சாதாரண மக்கள் பேசிக்கொள்வது என்னவென்றால், எந்த எந்த ஜில்லாக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மந்திரி சபையில் இருக்கிறார்களோ அந்தந்த ஜில்லாக்களுக்கு ஓரளவு திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு முடிந்திருக்குமோ என்ற சந்தேகம் சாதாரண மக்களிடையே அவர்கள் பேசிக் கொள்வதிலிருந்து தெரிகிறது. வேண்டுமென்றோ, வேண்டாமென்றோ அந்த முறையிலே அமைந்திருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் என்னென்ன திட்டங்கள் வகுக்கவேண்டுமென்பதைப் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுப்பது சாத்தியம் இல்லாமல் இருக்கலாம். இருந்தாலும் தஞ்சை ஜில்லாவைச் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இப்பொழுதுதான் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு முடிந்ததாக மக்கள் பேசிக் கொள்கின்ற முறையிலிருந்து தெரிகிறது.

இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் ராஜ்யத்திலுள்ள பல பகுதிகளைத் தனித் தனியாகப் பிரித்து, எங்கெங்கு சமுதாய நலத் திட்டங்கள், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பதை ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. அபிவிருத்தித் திட்டப் பகுதிகளில் தீவிரமாக வேலை செய்து, குறுகிய காலத்தில் அதிக பலனை எதிர்பார்த்து காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அந்த இடங்களில் அதிகப் பணுக்காக அதிகப் பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது. இப்படி பிளாக்குகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது சில இடங்கள் வரிசையாக புறக்கணிக்கப்படுவருகின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது, பிற்போக்குத் தன்மையிலுள்ள பிரதேசங்கள் என்னைக்குத்தான் அபிவிருத்தி எடுத்துக் கொள்ளப்படுமோ என்பதைப்பற்றி அங்குள்ள மக்கள் கவலை படவேண்டியிருக்கிறது. எந்தக் காலத்தில் அங்குள்ள மக்கள் திட்டத்தின் பலனை அனுபவிக்கப்போகிறோம் என்று எங்கு எங்குக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி வருஷா வருஷம் சில பகுதிகளில் அபிவிருத்திக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படாமலிருப்பதைப் பார்த்து ஒருவாறு அந்தப் பகுதிகள் விஷயத்தில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறதோ என்று மக்கள் நினைக்க இடம் இருக்கிறது. அதற்குப் பரிசாரம் என்ன சொல்லப்படுகிறதென்றால், இரண்டாவது திட்டத்தில் எல்லாம் வந்து சேர்ந்தவிரும் என்று சொல்லப்படுகிறது. 23 புதிய பிளாக்குகள் இந்த ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. இப்படி எடுத்துக்கொள்ளப்படும்போது, உண்மையிலேயே புறக்கணிக்கப்பட்ட பகுதிகள் மேலும் மேலும் புறக்கணிக்கப்

11th August 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

பட்டுக்கொண்டேதான் இருக்குமா, அல்லது எடுத்துக்கொண்டாலும் குறைவான நன்மைகளைத்தான் அங்கு செய்துகொடுப்பார்களோ என்ற சந்தேகம் அங்குள்ள மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. முதலில் ஆரம்பித்த இடங்களில்தான் மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்குமோ என்று அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு சந்தேகம் இருக்கிறது. சேர்ந்தார்ப்போல் பல இடங்களில் சில நன்மைகளாவது செய்கின்ற முறையிலே இந்தத் திட்டத்தை வகுக்கமுடியுமா என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்ப்பது தாடுகூட, மக்களிடையே இப்படிப்பட்ட மனக்குறைவு ஏற்படாமலிருப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது செய்யமுடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சமயத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம், சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய விலத்தரிப்புத் திட்டம் போன்ற திட்டங்களை பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கக்கூடிய இடங்களில்தான் முதன் முதலில் ஆரம்பிக்கவேண்டும், அந்த இடங்களைத்தான் முதலில் எடுத்துக்கொண்டு அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று பல சமயங்களில் சொல்லியிருக்கிறோம். அம்மாதிரி பிற்பட்ட இடங்களில் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றினால்தான் உண்மையிலேயே உத்தியோகஸ்தர்களுக்கின் வேலையினுடைய பயன் மக்களுக்கு நன்றாகப் புலப்படும் என்று பல காலம் சொல்லிவந்திருக்கிறோம். அப்படித்தான் செய்யப்படுகிறது என்றும் அரசாங்கத்தார் சொல்லிவருகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அப்படிச் செய்யவில்லை என்று பல தடவை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். மற்ற இடங்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. குறிப்பாக தஞ்சாவூர் தாலுகா, பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு, அறந்தாங்கி ஆகிய இடங்கள் உண்மையிலேயே பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றன என்று அரசாங்க ரீகார்டுகளிலே காணப்படுகிறது. ஆனால், இப்படிப்பட்ட இடங்கள் இன்னும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களின்கீழ் வரவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது பரிதாபத்திற்கு இடமாக இருக்கிறது.

புயலினாலும் வெள்ளத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இருக்கிற இடங்களில் புதிதாக இரண்டு அபிவிருத்தி பிளாக்குகளை ஏற்படுத்தப்போகிறோம் என்று அரசாங்கத்தார் முடிவு செய்திருப்பதாக செய்தித்தாளில் பார்த்தேன். தஞ்சை ஜில்லாவிலும் புயல் அடித்தது. அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு தாலுகா மக்களுக்கு பல சிரமங்கள் ஏற்பட்டன. அங்கு இரண்டு பிளாக்குகள் ஏற்படுத்தப்போவதாக செய்தித்தாளில் பார்த்தேன். இன்றையதினம் என்ன தெரிகிறதென்றால், தஞ்சை ஜில்லாவில் புதிதாக பிளாக்கே ஏற்படுத்தப்போவதில்லை என்று செய்தித்தாளிலிருந்து தெரிகிறது. அந்த பிளாக்குகள் எங்கே போயிற்று என்று விசாரிக்கும்போது, அவைகள் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்குப் போய்விட்டன என்று சொல்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு அபிவிருத்தி பிளாக்குகள் வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், தஞ்சை ஜில்லாவில் அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு தாலுகாக்களையும் புயலினால் பாதிக்கப்படவில்லையா? அங்கு ஆரம்பிக்கப்படுவதாக இருந்த பிளாக்குகளின் நிலைமை என்ன ஆயிற்று என்று நான் கேட்கின்றேன். அங்குள்ள மக்கள் எந்தக் காலத்தில்தான் உருப்படுவது? புதிய பிளாக்குகள் அங்கு ஆரம்பிக்கப்படுவது பாரபட்சம் அல்லவா? அரசியல் காரணங்களுக்காக இந்த பிளாக்குகள் மாற்றப்படுகின்றனவா? அரசியல் காரணங்களுக்காக அரசாங்கம் நடக்குமாலை, நாளை இந்த அரசாங்கமே எப்படி மாறுபட்டு எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவாக எல்லா நன்மைகளையும் பரவலான முறையிலே எப்படிச் செய்யப்போகின்றார்கள் என்ற அயர்வும் சந்தேகமும் மக்களிடத்திலே ஏற்படத்தான் செய்யும். இவ்விதத் தன்மைக்கு இடம் கொடுக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, என்.ஜி.ஓ.-க்களின் நிலைமையைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி பல மெம்பர்கள் எனக்கு முன்னால் பேசினார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயங்களைப்பற்றி

[Sri S. Swayamprakasam]

[11th August 1956]

நான் திரும்பவும் சொல்ல ஆசைப்படவில்லை. என்.ஜி.ஓ.-க்களின் விஷயமானது தீவிரமான ஒரு நிலையை அடைந்த விட்டதாகச் சிலர் நினைக்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் என்.ஜி.ஓ.-க்கள். இன்னொரு பக்கம் அரசாங்கத்தார். இந்த இரண்டு பக்கங்களையும் பார்க்கும்போது வரப்போகிற தேர்தலைப் பார்த்துத்தான் இப்படிச் செய்கின்றார்களா என்று ஒரு எண்ணம் வருகிறது. அப்படி இருக்கமேயால்தான் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமா என்பதை என்.ஜி.ஓ.-க்கள் சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பதும், அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சினையைத் தள்ளிக் கொண்டே போவதும் மிகவும் பரிதாபத்திற்கு இடமாகும். நிதி மந்திரி அவர்கள் நேற்று கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும்போதுகூட, இதற்கு எவ்வளவோ பணம் செலவாகுமென்றும், எந்த முறையிலே வரி போடுவது என்பதற்கு சட்டசபைப் பிரதிநிதிகள் யோசனை சொல்வார்களானால், அதைக் கவனிக்கத் தயாராக இருப்பதாகவும் சொல்லியிருப்பதிலிருந்து என்.ஜி.ஓ.-க்களின் கோரிக்கையில் நியாயம் இருக்கிறது என்பது உறுதியாகிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயம் என்பது நிச்சயமாகிவிடுவதால், அதைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு எப்படிப் பணம் கண்டுபிடிப்பது என்பதற்கு எந்தத் துறையில் வரி போடுவது என்பதைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் யோசனை கூறவேண்டுமென்று நிதி மந்திரி அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். நிதி மந்திரி அவர்கள் சிந்திப்பதுபோல் இந்தப் பிரச்சினையை வரிப் போட்டுத்தான் தீர்க்கவேண்டும் என்பது அல்ல எங்களுடைய எண்ணம். சிக்கன முறையைக் கையாண்டு, அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு, அவர்களுடைய எண்ணத்தைத் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைப்பார்களானால், இது வெகு சீக்கிரமாக தீர்ந்தவிரும். வெகு சீக்கிரமாகவும், அவசரமாகவும் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம்.

நமது ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும், மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் சம்பள விகிதத்திலும், பஞ்சப்படியிலும் அதிகமான, ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கிறது என்பதைப்பற்றிதான் அவர்கள் அதிகமாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பது. இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருப்பது வருந்தத்தக்கது. ஏனென்றால், ஒரே வீட்டில் அண்ணன் தம்பிகள் இருந்து, ஒருவர் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்தியாகவும், இன்னொருவர் ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்தியாகவும் இருந்து, மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்தி அதிகமாக வாங்குவதைப் பார்த்து, ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்தி கஷ்டப்படுவது இயற்கை. ஒருவன் அதிகச் சம்பளம் வாங்கி பெண்டு பிள்ளைகளுடன் சுகமாக வாழ்வதும் இன்னொருவன் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதும் மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். இந்த ஏற்றத்தாழ்வை சரிப்பது கஷ்டம். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக இரு அரசாங்கங்களும் ஒருவருக்கொருவர் பேசவேண்டும். அவர்களுடைய கோரிக்கையில் நியாயம் இருக்கிறது என்று தோன்றுகிற காலத்திலே, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உதவி பெற்றுவது அவர்களுடைய கோரிக்கையைத் தீர்க்க முடியாதா என்பதுதான் பிரச்சனை.

அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்களுடைய பிரச்சனையை ஒரு அளவுக்குத் தீர்த்து வைக்கலாம் என்று நான் பல காலமாகச் சொல்லிவந்திருக்கிறேன். அவர்களுக்கு வீடு கிடைப்பது கஷ்டமாக இருப்பதோடுகூட, அதிக வாடகை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தைப் போடுவார்களானால் அவர்களுடைய கஷ்டம் சற்று நீங்குவதற்கு வகை ஏற்படும். அதற்குத் திட்டம் போட்டு இருக்கிறோம் என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இது அவசரமாகச் செய்யப்படவேண்டிய காரியம். தேர்தல் சமயத்தில் என்.ஜி.ஓ.-க்கள் நெருக்கடி செய்கிறார்கள் என்று அரசாங்கம் நினைப்பதும், தேர்தல் வரையில் எப்படியாவது இதை ஒத்திப்போட்டு விடக்கூடாதா என்று அரசாங்கம் சிந்திப்பதுபோல் இருக்கும் நிலைமையும், அவ்வளவு நல்லதல்ல. நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதாக என்று என்.ஜி.ஓ.-க்கள் நினைப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. ஆகவே, எப்படியாவது இந்தப்

11th August 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்ற திட எண்ணத்துடனே அரசாங்கம் முன்வருவார்களானால் நல்ல முறையிலே இதைத் தீர்த்து வைக்கலாம் என்பது என்னுடைய எண்ணம்.

எட்டு பொருள்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஒருமுனை விற்பனை வரி அமுலுக்கு வரும் என்று கவர்னர் அவர்கள் சொற்பொழிவில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், மக்கள் உணவுப்பொருள்கள் மீது ஒருமுனை விற்பனை வரி போடவேண்டுமென்று கோரிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக வியாபாரிகள் அதிகமாக கஷ்டப்படுவது அதிகாரிகளின் உபத்திரவத்தினால்தான். கடைசியில் எல்லாப் பொறுப்பும் வாங்கி உண்ணும் பொது மக்கள் தலையில்லாதான் விழுகிறது. உணவுப் பொருள்களின் மீது ஒருமுனை விற்பனை வரி அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

ஒரே வரியில் ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்ட மக்கள் இவர்களுடைய நலன்கள் எப்பொழுதும்போல கவனிக்கப்பட்டு வருவதாக கவர்னர் அவர்கள் கூறிவிட்டார். அவர்கள் நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு இப்பொழுது செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் ஏற்கனவே உள்ளதைவிட கொஞ்சம் அதிகமான நலன்களைச் செய்துகொடுக்க ஒரு திட்டத்தை வகுத்து அதை நிறைவேற்றிவைக்கவும் வேண்டுமென்பது என்னுடைய முழு ஆசை.

பொதுவாக எப்பொழுதும் நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் ஜனங்களின் பொது சுகாதாரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான். அவர்கள் உண்ணும் உணவு சத்தள்ளாதாயிருக்கும்படி அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு வரும் வியாதி யஸ்தர்களை 100-க்கு 60 பேர்களுக்கு சத்துக் குறைவான உணவை சாப்பிடுவதினால்தான் வியாதி வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் உண்ணும் உணவை கட்டுப்பாடு செய்து சத்துள்ளதாகச் செய்வதற்கும், சுகாதாரமுள்ளதாகச் செய்வதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn for lunch and meet again at 2 p.m.

The House then rose for lunch.

(After lunch—2 p.m.)

VI.—PRESENTATION OF PETITION TO THE ASSEMBLY—cont.

SRI K. P. GOPALAN: Sir, with your kind permission, I am presenting a petition to this Honourable House on behalf of the Corporation Labour Union, Madras, regarding their grievances in the matter of house rent, City allowance, Dearness allowance, etc.

The Member then presented the petition to the Secretary.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I would like to make a personal request. I am not feeling well and it is rather difficult for me to make a speech just now. If everyone agrees, I would like to make my speech on Monday immediately after the question hour and the Hon. Leader of the House also can reply on Monday.